

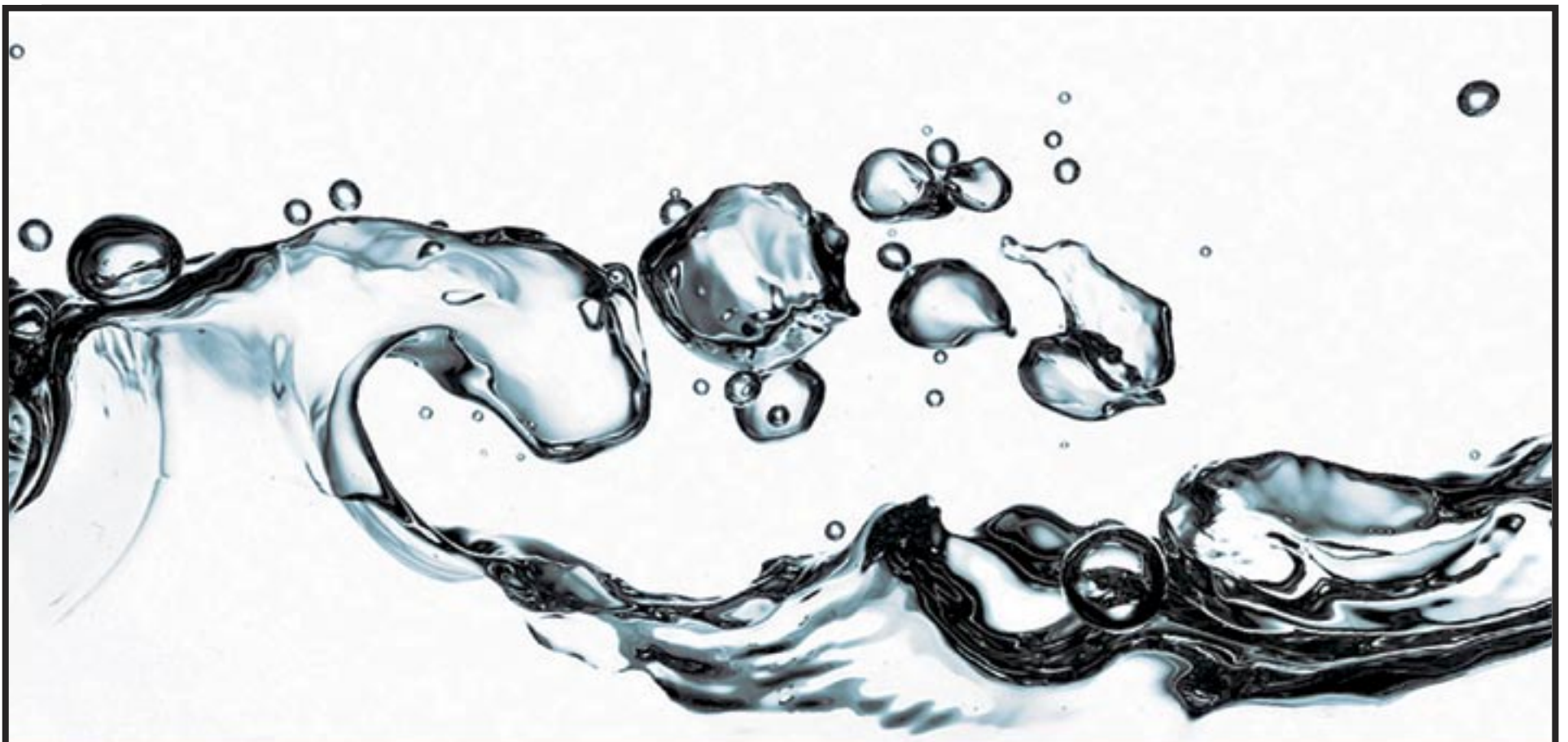
Polyteekkari

Polytekaren

>> NRO 13/2005 TKY OTANIEMI

Otaniemen virallinen ruokalista

	ALVARI	DIPOLI/LAFKA	SERVIN MÖKKI	TUAS-TALO	TÄFFÄ
KE 12.10.	Kinkku-ananaspannupizzaa (l) Kalkkuna-mangokastiketta (vr, l, g) riisiä Punajuurikroketta(l, m, g), maitokastiketta (vl) Mehevä mustikkajuoma	Paella (l, g) Kumina-bataattihöystöä (vl) Vuohenjuusto-anjoviskeittoa (vl) Tapaksia À la carte: Porsaanpaistia viikunakastikkeella	Krekos jauhelihapuikot kermapippuri- kastikkeella, lohkoperunat (vl) Kalanuggetit dipin kera, lohkoperunat (vl) Puutarhurin kasvispihvit dipin kera, lohkoperunat (k, vl, pyydä ve) +Kebabpizza +Kasvispizza (paprika, sipuli, jalopeno)	Liha-makaronilaatikka Broileri-pekonicastiketta Kasvis-borssikeittoa, smetanaa Kasvis-tofufrapit Tonnikala-nuudelisalaattia A la carte: Paistettua siikaa, hollandaise	A la carte: Grillipihvi Jauhelihakastikeeta ja spagettia (l) Metsäsienikastiketta ja spagettia Kurkkusekeittoa (vl, g)
TO 13.10.	Kanaa Marengo (vr,l,m,g), riisiä(l,g) Makaronilaatikka (vl) Pinaatti-pähkinäkastiketta(vl), riisiä (l, g) Punaherukkakiisseliä	Sinihomejuusto-broilerjuureshöystöä (vl) Paahdettuja kasviksia tomaattiyrtti- kastikkeessa (l, g) Katalonialaista kalakeittoa (l, g) Chilimarinoitua katkarapusalaattia	Kinkkulasagnetta (vl, pyydä l) Kasvislasagnetta (k, vl, pyydä l, ve) Paneroitua kalaa dipin kera (vl) + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza (cheddar, paprika, oliivi)	Naudanlihastroganoff, perunaa Juurespihvit, perunaa Siskonmakkarakeittoa Mozzarella-pinaattipizzaa Hedelmäinen polarsalaatti A la carte: Pippurinen naudanpaistileike, juustoperunat	A la carte: Täffän kakkosleike Juustoista uunimakkaraa ja perunasosetta Uunikalaa, sitruunaa ja perunasosetta Kasvisvuokaa Broiler-kurtukaalikeittoa
PE 14.10.	Naudanliha-inkivääriwokkia(l, m, g), riisiä Siskonmakkarakeittoa(l, m, g), leipää Feta-pinaattipiirakkaa A la carte: Kanaa Kievin tapaan (vl), inkiväärikastiketta Ananasherkkua	Kinkkukiusausta (vl, g) Tacot kasvis-fetatäytteellä (l, g) Kasvissekeittoa (vl, g) Pähkinäistä broilersalaattia À la carte: Smetanalohta	Jauhelihakastiketta (l, v) spagefin ja juustoraasteen kera Tomaatti-basiliikapataa (k, l, g, ve) spagefin ja juustoraasteen kera + Kebab-wrap (vl, pyydä l, g) + Kinkku-aurajuustopizza + Kasvispizza (aura, paprika, herkkusieni)	Jauhelihawokkia, riisiä Paistettuja nakkeja, perunaa ja kastiketta Palsternakkasekeittoa Uuniperuna, herkkusienitäyte Kalalautanen A la carte: Uunilohta smetana- basiliikastikkeessa, perunat	Sveitsinleike ja sienimuhennosta Täytetyt kesäkurpitsat ja sienimuhennosta Porkkana-sellerisekeittoa (vl, g)
MA 17.10.	Meksikolaista naudanlihapataa (l,m,g) keitettyjä perunoita / basmatiriisiä Kana-palsternakkagratiinia (vl), basmatiriisiä (l, m, g) Soija-kasvisnuudelit (vr, l, m) Mansikkariisiä	Chili con carne (l) Toscanalaista sienipastaa (vl) Kalakeittoa talon tapaan (l, g) Hunajaista kalkkunasalaattia	Broilerkiusaus (vl, g) Kasvis-wrap (k, vl, pyydä l, g, ve) Jauheliha-wrap (vl, pyydä l, g) + Kebabpizza (kebabliha, paprika, sipuli, jalopeno) + Kasvispizza (paprika, sipuli, jalopeno)	Juustoiset broilerpuikot Soija-kasvisnuudelit Lihakeittoa Kinkku-ananaspizzaa Fetasalaattia A la carte: Paahdettua siikaa, sitruunakastike, tilliperunat	A la carte: Kanakori Pannupihvi, viherpippurikastike Kasvispihvit ja viherpippurikastike Kukkakaalikeitto
8.10.	Jauhelihakastiketta (l, m), pastaa Kalacurry (vl), keitettyjä tilliperunoita / tilliriisiä Kasvislasagnea (vl)	Kalkkunaleike juustotäytteellä Kasvis-makaronilaatikka Espanjalaista talonpojan makkarakeittoa (vl)	+ Porsaanleike, kermanen herkkusienikastike Kasviskroketit dipin kera (k, vl, pyydä l, ve)	Chili con carne, (jauheliha) riisiä Kasvislasagnea Kirjolohikeittoa Tonnikalawrap	A la carte: Täffänleike Punaviinikukkoa (vl) Kasvisgratiinia Juussesekeitto (vl, g)

Tieto kasvattaa taitoa. Taito tuottaa laatua.

kemira

Tuotteemme ovat osa jokapäiväistä elämäämme vaikka eivät suoraan näy tavalliselle kuluttajalle. Arkipäivän turvallisuutena; laitetekijöinä maaleissa, papereissa, teollisuustuotteissa. Puhtaana vetenä. Kemira on elämänlaadun taustavoima, joka tuntee vastuunsa myös ympäristöstä.

www.kemira.com

PUUTTEESSA ELÄVÄN HETEROMIEHEN LEHTI?

Toimittajalta

E

dellisen Polyteekkarin pääkirjoituksessa toimituksen kolme miestä uhosivat yllpeinä olevansa ”seksistisiä idiootteja”. Kirjoitus oli puolustuspuhe, jossa vaadittiin Ylioppilaslehdeltä ymmärrystä kirjoittajien seksististä ja heteromieskeskeistä asenteellisuutta kohtaan. Onhan se nyt väärin, että ne siellä yliopistolla poimivat lainauksia lehdestämme ja nauravat meille, kun ei ne voi mitenkään ymmärtää, miten rankkaa meidän on elää puutteessa täällä Teekkarikylässä.

Samalla kirjoituksessa tultiin ladanneeksi aikamoinen määrä kuluneita stereotyyppioita ja yleistyksiä tekniikan opiskelijoista ja Polyteekkarin lukijoista. Epäilen kuitenkin suuresti, kuinka moni lukija kokee jakavansa samanlaisen ajattelumaailman kirjoittajien kanssa. Teekkarimiehenä olisin todella loukkaantunut siitä, että minut nähtäisiin puutteessa olevana idioottina, joka ei jaksaa lukea juttua loppuun, jos siinä ei ole yhrään seksististä tai kaksimielistä viittausta.

Uhoava macho-tyyli sulkee suuren osan TKK:n piirissä toimivista ihmisistä lehden lukijakunnan ulkopuolelle. Lehteä on

vaikea tuntea omakseen, jos ei voi tai halua ottaa vastaan tekstin tarjoamaa paikkaa. Nuoren heteromiehen seksistinen puhe, joka suunnataan toiselle samanlaiselle, sulkee pois paitsi monet toisin ajattelevat heteromiehet myös kaikki muut, jotka eivät mahdu ahtaaseen kuvioon esimerkiksi sukupuolensa tai seksuaalisen suuntautumisensa takia.

Kirjoituksessa Otaniemi kuvataan maailmaksi, jossa vallitsevat aivan omat lakinsa. Teekkarimaailma näyttyy seksismin lintukotona, jossa äänekkäimmät heteromiehet määräävät tähdin. Naisia saisi olla enemmänkin, kunhan he vain omaksuvat oikean roolin. Näytä hyvältä ja iloitse siitä, että miehistä on mukava katsella sinua. Jos et sopeudu, niin eihän täällä ole pakko olla.

Kuluneista stereotyyppioista pidetään mieluusti kiinni, etenkin jos niillä voidaan oikeuttaa sellaista kielenkäyttöä, joka ei olisi muualla mahdollista. Ne kuitenkin peittävät alleen aika toisenlaisen todellisuuden. Otaniemessä liikkuu ennen kaikkea erilaisia yksilöitä, ja jokainen heistä on tyypillinen teekkari. Kaikki eivät vain pidä niin paljon melua itsestään.

Teekkarikulttuuriin liitettäviä pinttyneitä oletuksia olisi syytä katsoa kriittisesti ja välillä jopa tuulettaakin. Kaikkien

on saatava tuntea itsensä yhtä tärkeäksi osaksi yhteisöä. Ylioppilaskunnan lehdellä on tasa-arvoisuuden rakentamisessa oma vastuunsa. Ei lehteä voi tehdä vain puutteessa eläville heteromiehille tai ylipäättään niin, että nähdään vain yksi tietty sukupuolen esittämisen tapa. Erilaisuuden huomioiminen ja arvostaminen on kaikkien etu.

Suvi

Suvi Uotinen

s. 8-9

**KAMPUKSELLE
KUULTUA**
– Minä olen kuullut,
että sellaista krapulaseksiä
olisi tosi mukava harrastaa,
ja että se tuntuisi
tosi hyvältä.
Kuultu Cantinassa
4. vuoden fysiikan
opiskelijalta

Polyteekkarin 12.10. 2005 kevytnumero, Polyteekkari Light

Slangikäräjät Stadarilla s. 4

Kaikki mitä olet aina halunnut tietää

Menestyspaineiden masentamat s. 6-7

Sukella Kuplan kanssa syvyysksiin s. 8-9

Bratislava Yoghurt 25 w s. 10-11

Mikon moottoripyöräpäiväkirja s. 13

Uitun iso muikku s. 15

Apropoo kohtaa Jaska Jokusen s. 17

POLYTEEKKARI – POLYTEKAREN

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 4500 kpl

Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki

ISSN 1459-0816

Vastaava toimittaja

Mikko Arvinen, mikko.arvinen@polyteekkari.fi

Toimitussihteeri

Suvi Uotinen, suvi.uotinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Santeri Kontinen, santeri.kontinen@polyteekkari.fi

Toimittaja

Juho Pentikäinen, juho.pentikainen@polyteekkari.fi

Ulkoasu

Kalle Kempainen, kalle.kempainen@polyteekkari.fi

Ilmoitusmyynti

Pirunyrkki Oy 02 2331 030 (kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat)

RC kustannus Oy 03 7517 888, 044 5000 440

(paikallinen mainosmyynti)

TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta

Mediakortti: www.polyteekkari.fi/mediakortti

Yhteystiedot

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo

toimitus@polyteekkari.fi, 09 468 3307

Jakelu

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

Polyteekkari ilmestyy seuraavan kerran 26.10.

Aineisto toimitukseen 19.10. mennessä.

Verkkolehti www.polyteekkari.fi

Polyteekkari
painetaan
UPM-Kymmenen
valmistamalle
paperille

UPM-Kymmeni

Vaihtoon Malesiaan tai USA:an

**Avoim kaikille korkeakoulu- ja amkk- opiskelijoille
sekä jo valmistuneille!**

Lähde suosittuun MIBP vaihtoon! Academy Accessin kautta pääset varmasti vaihtoon. Kurssit ovat korkeatasoisia englanninkielisiä kauppätieteen kursseja. Esimerkiksi Kuala Lumpurin lukuisiin etuihin kuuluvat mm hyvä sää, ystävälliset ihmiset, erinomainen ruoka sekä jättiläismäiset ja erittäin edulliset ostoskeskukset. Voit myös osallistua yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. Jo yli 500 suomalaista yli 20 korkeakoulusta on valinnut vaihtokohteekseen MIBP:in.

Nyt uusi kohde myös USAn Dallasissa!

Hakuohjeet osoitteessa: www.academyaccess.com

Juha Heikkilä

Tekijänoikeuslain vastustaminen houkutteli Eduskuntatalon edustalle joukon mielenosoittajia. Mukana oli paljon myös tietotekniikka-alan ammattilaisia ja teekkareita.

”Ennen kaikkea sananvapauden puolesta”

EDUSKUNTA HYVÄKSYI UUDEN TEKIJÄNOIKEUSLAIN MURSKALUVUIN KESKIVIIKKONA 5.10. EDELISENÄ PÄIVÄNÄ EDUSKUNTATALON ETEEN OLI KOKOONTUNUT KOLMISENSATAA MIELENOSOITTAJAA, MUKANA MYÖS LUKUISIA TEEKKAREITA.

Eduskunnan hyväksymän tekijänoikeuslain muutoksen mukaan esimerkiksi teknisesti kopiosuojattujen talenteiden kopioiminen myös kotikäyttöön muuttuu laittomaksi.

Lakia vastustaneen mielenosoituksen pääpuhujamiehenä toiminut otanienläinen tutkija **Mikko Särelä** katsoo, että lainuudistus tulee rajoittamaan selvästi kansalaisten

TUOMAS KANGASNIEMI JA JUVA UUTINEN

sananvapautta – Laissa on kohta, jossa kielletään organisoitu keskustelu kopiointisuojauxsiin liittyvästä kiertämisestä. Siitä on maksimirangaistuksena yksi vuosi vankeutta. Minulle henkilökohtaisesti sananvapaus on todella tärkeä asia. Se on yksi länsimaisen oikeusvaltion kulmakivistä, Mikko Särelä sanoo.

Särelän mukaan laki rajoittaa selvästi kilpailua, sillä siinä kielletään esimerkiksi ETA-alueen ulkopuolella julkaistun materiaalin tuominen Suomeen kaupallisissa tarkoituksissa

– Lailla rajoitetaan kilpailua ja estetään olemassa olevien yritysten toiminta. Minulla on esimerkiksi muutama tuttu, jotka pyörittävät

roolipelitavaraa tuovaa yritystä. He totesivat, että heidän on nyt luultavasti pakko laittaa lappu luukulle.

Särelä näkee ongelmana myös sen, että laki on todella sekava.

– Tämä laki koskee jokaista suomalaista. Kaikkien pitäisi tietää, mikä on sallittua tekijänoikeuslain nojalla. Selkeyden vaatimus olisi tämän lain kohdalla erityisen tärkeä.

Lisäksi Särelän mukaan kuluttajilla pitäisi olla jatkossakin lupa kopioida laillisesti ostamiaan cd-levyjä esimerkiksi mp3-soittimille. Särelä kuitenkin katsoo, että tämä julkisuudessa eniten keskustelua herättänyt lainkohta ei ole ongelmana samaa luokkaa sananvapauteen ja liiketoiminnan vapauteen liittyvien rajoitusten kanssa.

NOPEASTI ORGANISOITU MIELENILMAUS

Tiistainen mielenilmaus järjestettiin lyhyellä varoitussajalla. Mikko Särelä sai ajatuksen sitä edeltäneen viikon torstaina.

– Aamun lehteä lukiessani huomasin, että viimeinen äänestys tulisi eduskuntaan seuraavalla viikolla. Tämä oli sellainen asia, jota en enää voinut vain katsoa sivusta, Särelä kertoo.

Tieto levisi nopeasti irkin ja blogien välityksellä.

– Mainitsin irkissä muutamalle kaverille, että järjestän mielenosoituksen. Perustin aiheelle oman irkkikanavan, ja pian ihmisiä alkoi tulla sinne. Selvästikin ihmiset oli-

nen toiselle tietovälineelle omaa käyttöä varten.

Cd:n kopiointi mp3-soittimelle ei ole toki mikään perusoikeus, mutta tämän kieltäminen ei kuulosta kohtuulliselta tuotteen ostajaa kohtaan – eikä muutenkaan tarkoituksenmukaiselta. Tekijänoikeus suojaa ensisijaisesti teoksen sisältöä, ei sen tallennusmuotoa. Tämän luulisi olevan myös taiteilijalle olennaisinta: käyttäjän sitominen cd-formaattiin turvaa lähinnä levyvalmistajien tulevaisuutta.

Uusi tekijänoikeuslaki kieltää kuitenkin myös kopiosuojauksen purkumenetelmien levittämisen. Asiasta tekee hankalan se, että useimmat menetelmät ovat tietokoneohjelmia eivätkä käytännöllisiä laitteita. Purkumenetelmien levityksessä ei liiku minkäänlaista tavaraa, vaan kyse on informaation siirtämisestä tai julkaisusta. Käytännössä laissa tehdään siis yleispätevä rajoitus tietäntyyppisen tiedon levittämiseen.

Väitteet suoranaista sananva-

Lars Wirzenius

Mielenosoitusoli pääasiassa otanienläisen tutkijan Mikko Särelän (oik.) ansiota.

puuden loukkaamisesta eivät ole itsestään selviä, mutta tekijänoikeuslaissa ollaan valitettavasti harmaalla vyöhykkeellä. Tiedonkulkua on toki rajattu joissakin tapauksissa julkaisuvapaudesta huolimatta: esimerkiksi toisten ihmisten henkilötietojen repostelu tai lapsipornon hallussapito on kielletty. Mutta voidaanko vastaavaan päätyä tekijänoikeuksien perusteella?

Kolmas seikka on paljon käytän-

vat vain odottaneet, että joku tekisi aloitteen. Neljän viiden tunnin kuluttua kanavan perustamisesta siellä oli jo yli kolmesataa ihmistä. Noiden tuntien aikana myös monissa blogeissa oli kirjoitettu asiasta.

Suuri osa mielenosoittajista oli tietotekniikan ammattilaisia, ja tukena oli myös tietotekniikan alan oikeuskysymyksiin erikoistunut järjestö Electronic Frontier Finland ry (Effi). Poliisin mukaan mielenosoitukseen oli kokoontunut noin 300 henkeä.

Mukaan mielenilmauksen tukijoiksi saatiin myös koko joukko poliittisia nuorisjärjestöjä kaikilta laidoilta. Suhtautuminen lakiin näyttäisikin olevan ensisijaisesti sukupuoliviksymys ja vasta toissijaisesti puoluepoliittinen asia.

– Tekijänoikeuslaki kertoo eniten siitä, että meillä on tällä hetkellä hyvin voimakas sukupolvien välinen kuilu. Olennainen ero on siinä, että monet nuoret ihmiset ajattelevat cd:n sisältöä informaationa, musiikkina, jota kuuntelevat haluamallaan tavalla. Heille on itsestään selvää, että levyn voi kopioida esimerkiksi mp3-soittimelle. Vanhemmat ihmiset ehkä näkevät cd-levyn enemmän fyysisenä esineenä.

Mutta mitkä ovat Mikko Särelän tunnelmat nyt, kun eduskunta päätti hyväksyä lain niinkin selvällä äänenemmistöllä kuin 121–34?

– Pettynyt olo tietenkin, mutta käytännössä jo mielenosoituspäivänä oli selvää, että näin tulee käymään. Tällä hetkellä ajatukset liikkuvat tulevaisuudessa ja siinä, miten asiaa päästään parhaiten korjaamaan.

Särelä on vielä hieman salaperäinen lähitulevaisuuden suunnitelmista.

– Tärkeintä on nyt pitää asiaa esillä. Masinoinnin ei pidä loppua tähän, vaan tämä oli vasta lähtölaukaus. Mielenosoitusta organisoidessa olleella porukalla on suunnitelmia. Eiköhän tässä jo lähiaikoina tapahdu jotain.

Kommentti

KORRUPTIOTA JA KOHTUUT-

TOMUUKSIA KULUTTAJALLE

Mikä olisi hyvä syy mielen osoittamiseen tekijänoikeuslakia vastaan? Vai oliko siinä ehkä mieltä ensinkään, ainakaan sellaiselle, joka ei välitä teknisistä yksityiskohdista?

Ensivaikutelmat eivät välttämättä ole auvoisia. Tietokoneihmisillä on tekijänoikeusaktivismissa erittäin näkyvä osa, ja tieto- ja sähköisnöörien suorastaan huvittavaan aatteen paloon sähköisestä viestinnästä ja tietokoneohjelmista keskustellessa on kyllä totuttu. Ei vaadi liian lennokasta mielikuvitusta saada vaikutelmaa, että mielenosoitus oli lähinnä nörttipuuhastelua.

Toinen helppo mielikuva on arkipäivän anarkia: nuori sukupolvi pelästyy, kun ilmaisesta viihteestä joutuisi ehkä maksamaan. Sähköistä kopiointia harrastetaan laittomasti tavattoman paljon, ja pira-

TUOMAS KANGASNIEMI

tismille tai jopa sen laillistamiselle keksitään toinen toistaan kornimpia perusteita. Onhan se niin yleistä ja helppoa, eli mitäs siinä sitten. Kuulemma.

Tekijänoikeuslain arvostelussa ei ole kuitenkaan kyse elektronisesta anarkiasta. Kuluttajien edut ovat toki olleet yksi vahva näkökulma, mutta eivät lainkaan ainoa eivätkä välttämättä edes päällimmäinen.

Kokonaisuutena ongelmia voisi kuvailla siten, että kiistanalaisilla säädöksillä ei turvata niinkään alkuperäisen tekijän oikeuksia kuin tuotetta levittävän teollisuuden etuja. Lisäksi lain valmistelussa sattui suomalaisella mittapuulla harvinaisen selkeä korruptiotapaus: lakityöryhmässä oli mukana ääniteollisuuden etujärjestön Gramex ry:n apulaisjohtaja Lauri Kaira.

Julkisuudessa eniten huomiota lienee saanut cd- ja dvd-levyjen kohtalo. Uuden lakitekstin mukaan alkuperäisen tallenteen kopiosuojausta ei saa purkaa, vaikka tarkoituksena olisi vain tiedon siirtämi-

nöllisempi, mutta sekin raapaisee yllättävän läheltä tiedon liikkumisen vapautta. Voimaan tullut laki kieltää erilaisten tallenteiden ja jopa kirjojen massahankinnan (yli 20 kpl) EU- ja ETA-alueen ulkopuolelta, mikäli teoksia ei ole julkaistu myös tällä alueella. Esimerkiksi amerikkalaisen kurssikirjan tilaaminen kerralla koko opetusryhmälle tai yksityinen kirjailijayhteistyö Euroopan ulkopuolelta ovat nykyisin laitonta toimintaa.

Virallinen totuus

Jarno Vanhatalo
TKY:n hallitus,
opintoasiat

MITÄ TEHDÄÄN VAI MITEN TEHDÄÄN?

Tänä syksynä on taas Polyteekkarinkin sivuilla käyty keskustelua teekkariuudesta ja teekkarikulttuurista sekä sen ilmentymismuodoista. Kriittikiä on nostettu etenkin kiltoja ja fuksikasvatusta kohtaan. Kuningas alkoholikin on saanut osansa arvostelusta, ja kirjoituksia lukiessa tuleekin väistämättä mielikuva, että teekkarius on lähinnä tukevassa jalluhumalassa Alvarilla heilumista.

Jälleen on kuitenkin liiaksi keskitytty käsittelemään teekkaritoimintaa kiltojen ja TKY:n järjestämän toiminnan kautta. Tokihan fuksien saavuttua Otaniemeen heidän ensimmäinen kosketuksensa opiskelijaelämään tapahtuu kiltojen ja kiltojen järjestämän fuksitoiminnan kautta. Fuksikasvatuksen myötä ensimmäinen opiskeluvuosi kuluu muutenkin varsin tiiviissä kosketuksessa omaan kiltaan. Tällöin kuitenkin unohdetaan helposti Otaniemen alueelta löytyvä muu toiminta, jota esimerkiksi reilut 140 kerhoa ja yhdistystä pyörittävät.

TKY:n läheisyydessä toimivat yhdistykset peilaavat varmasti parhaiten yhteisöme 11 000 jäsenen erilaisuutta. Kaikkia eivät sitsaaminen ja laulusaunat kiinnosta, eivätkä kaikki koe haalaria sopivaksi bilevaatteenksi. Tupsulakkikin on varmasti joidenkin mielestä lähinnä epäkäytännöllinen muinaishistorian jäännös. Tällöin kannattaakin lähteä tutustumaan omaa kiltahuonettaan pidemmälle. Syyskuun puolivälissä pidetyssä Kampusriehassa oli esittäytymässä suuri joukko Otaniemen yhdistyksiä, joista löytyy varmasti jokaiselle mieleistä seuraa. Hyvän kuvan yhdistysten kirjosta saa myös tutustumalla TKY:n sivuilla yhdistysluetteloon.

Teekkaritoiminnan määritellään monesti olevan kaikkea, mitä teekkarit tekevät. Itse en ole opiskeluaikanani toiminut juuri millään muotoa omassa killassani, ja fuksipisteistäkin suuri osa tuli suoritettua yhdistysten parissa. Tästä huolimatta

tunnen olleeni mukana teekkaritoiminnassa yhtä paljon kuin killoissa toimineet kaverinikin. Itse koen tärkeämmäksi sen, mitä tehdään, kuin sen, miten tehdään. Mielestäni ei ole väliä, soittaako Retuperä Finlandia-talolla vai sukeltaako Kupla Punaisella merellä, teekkareita molemmat. Insinööriäinen ongelmanratkaisun mentaliteetti näkyy kaikessa toiminnassa, ja oman näköistään seuraa löytää varmasti jokainen. Mielestäni TKY:n arvoissakin mainitut yhteisöllisyys ja tekemisen meininki ovat selkeästi yhdistävä tekijä kaikelle toiminnallemme.

Vaikka kiltojen toimintaa onkin viime aikoina kritisoitu, tekevät ne paljon hyvää työtä uusien opiskelijoiden vastaanottajina ja opastajina. Killoilla on tällä hetkellä tärkeä rooli myös opiskelijoiden edustamisessa omilla osastoillaan. Fuksikasvatuksen merkitystä yhteisöömme integroitumisessa ei myöskään sovi unohtaa. J.V. Snellmanin sanoja mukaillen voikin sanoa, että ylioppilaskunnalla, joka ei tunne perinteitään, ei ole tulevaisuutta.

Erityisesti fukseille haluan vielä korostaa, että avatkaa silmänne ja tutustukaa ennakolluolottomasti kaikkiin Otaniemen harrastusmahdollisuuksiin. Otaniemestä löytyy toimintaa moneen makuun, ja jos makunne on todella erikoista, niin voittehan käydä kurkistamassa myös itäisen satamakaupungin puolella. Muistakaa myös, että kaikilla TKY:n jäsenillä on yhtäläinen oikeus vaikuttaa yhteisönsä ilmeeseen ja tekemisiin. Harmillista on kuitenkin, että ikäluokkamme yhteiskunnallinen passiivisuus näkyy myös ylioppilaskuntamme asioista päätettäessä. Tästä hyvänä esimerkkinä ovat edustajistovaalit, joiden äänestysprosentti on ainakin viimeisissä kolmissa vaaleissa jäänyt alle kolmenkymmenen. Tämän vuoden edustajistovaaleissa olisikin siten hyvä tilaisuus korjata äänestysprosentti korkeammaksi.

Slangia bamlattu yli 100 vuotta

Stadin slangia on pamistu ainakin 1800-luvun lopulta saakka. Stadin Slangi ry. täyttää puolestaan 10 vuotta, ja byгаа synttäreidensä kunniaksi Kaupunginbytingille eli Stadarille näyttelyn, jossa omaa kieltä havainnollistetaan paitsi sanoin, myös fotojen, härvelien ja taideteosten jeesaamana.

Stadilainen meininki on framalla hima-albumeista kerättyjen

ja ennen näkemättömien fotojen voimin. Näyttelyssä voi tsiigaa harvemmin nähtyjä romuja ja kuvia myös starbuilta stadilaisilta lafkoilta, jotka jo sun mummos mummo tsennas. Näyttelyssä diilataan myös uusia bögiksiä, musaa ja stylejä Stadin sköneraitapaitoja. Kielitaiton sa voi testata slangitestissä ja saada siitä pätevän spettarin. Ja tän lisäksi viel paljo muutaki shittii.

Dörtsit avoinna Pohjoisespa 11-13:ssa 28.10. asti arkisin klo 11-18 ja lauantaisin 10-15.

Tutkimus: Entropia uhkaa

Samizdat-infolehdessä sinä saatat olla kuolemanvaarassa. ”Tuntematon vaara vaanii jokaista suomalaista jopa kauniina kesäpäivinä. Kuolemanriski uhkaa kaikkia ikään ja sukupuoleen ja asuinpaikkaan katsomatta.”

Tämän synkeän uhkaajan nimi on entropia, paljastaa Teknillisen korkeakoulun Harrison-Stetson -instituutin kohututkimus, joka on ehtinyt herättää huolestuneisuutta ympäri maata. ”Niin, no, termodynamiikan lakien mukaan entropian on lisääntyttävä tai pysyttävä ennallaan, ja niinkin järjestäytyneen systeemin kuin ihmisen olemassaolo sotii tätä vastaan. Entropia saattaa siis vaatia omansa koska tahansa”, muistuttaa instituutin vaksi Jaska.

Entropia voi siis iskeä missä ja milloin vain. Suuresta vaarasta huolimatta harvat ovat kuitenkaan tästä uhasta tietoisia, selviää Lehden tekemästä pikagallupista.

”Ei, en ole kuullutkaan. Eikös se ole se norjalainen metallibändi?”, taivastelee närpiöläinen Kalevi.

”Se tekee seitsemäntoista ja viiskymmentä”, toteaa Alkon kassa.

Samizdatin mukaan useat ihmisoi-keusjärjestöt kaavailevat valittavansa termodynamiikan laeista EU:n ihmisoikeustuomioistuimeen.

Lisää ajankohtaisia tiedeuutisia voi lukea osoitteesta <http://lehti.samizdat.info>. Sivuilla voi seurata myös ”Syö paskaa, koala” -kilpailun etenemistä.

VALLAN KAHVILLA

Takinkääntö

Valtuustokautta on takana jo kolme kvartaalia. Taitaa siis olla korkea aika tehdä uran ensimmäinen takinkääntö, suomeksi sanottuna muuttaa mielipidettä jostain vaalien alla esillä olleesta asiasta, johon olen kantani ilmaissut ja näin tuottaa pettymys äänestäjille.

Vaalikoneissa oli erilaisia kysymyksiä pormestarimallista, joihin vastasin ympäripyöreiksi. Mielisin pormestarin joko oligarkian huipuksi, jolle ei ole sijaa edustuksellisessa demokratiassa tai äänestäjien valinnanvapauden irvikuvaksi; Ankkalinnafrakkipukuisiksi sikapormestariiksi, jonka tehtävänä on leikata nauhoja uusia Julle Ankanpään pat-saita pystytettäessä. Kumpaakaan vaihtoehtoa en pitänyt järin kannatettavana.

Vallan liika keskittyminen yhdelle henkilölle voi tarjota tulevaisuuden juhanisuomille töitä tai nostaa filmitähtiä valtaan, mutta jollakin tavalla on kuitenkin pakko turvata avoimuus ja poliittinen vastuu kaupungin päätöksenteossa. Kerran kuussa iltaisin kokoontuvan valtuuston tai hieman tiheämmin päätöksiä nuijivan kaupunginhallituksen on mahdoton ohjata Espoon kaupungin yli 13000 työntekijää tai seurata, että he toteuttavat päätettyä strategiaa. Viikko sitten Länsiväylä kertoi Espoon taloushallintokeskuksen johtajasta, joka vaati liikaa palkkaa saaneiden perhepäivähoitajien palkan takaisinmaksua välittömästi, vaikka valtuusto on selvästi ilmaissut halunsa keskustella asiasta. Kuvaavaa on, että Espoon ensi vuoden yhtenä tavoitteena on luoda kaupunkiin hyvä hallintotavan

malli. Ikään kuin se olisi aiemmin ollut jotenkin tarpeeton.

Pormestari, tai vaikkapa ylioppilaskunnan tapainen täysiaikainen hallitus, olisi hyvä ratkaisu vallan ja vastuun kohtaamattomuuden ongelmaan. Kaupungin virkamiehistöä tarvittaisiin edelleen, eikä kassaan kilahtaisi yhtään sen enempää euroja, mutta näkyvän vallan käyttäjä olisi entistä suoremmin vastuussa kaupunkilaisille sen sijaan, että valtuusto pohtisi vision sanamuotoja tai raivaisi tietään kahvipöytään erilaisten lillukanvarsiensa läpi virkamiesten päättäessä kaupunkilaisia koskevista asioista. Aikaan amatöörivaltuustot ovat varmasti kenneet päättämään kuntien kaikista relevanteista asioista. Tämä on kuitenkin jo aikaa sitten taakse jäänyttä aikaa lähes kaikissa Suomen kunnissa, suurimmista kaupungeista puhumattakaan.

Matti Kuronen

Kirjoittaja on espoolainen kaupunginvaltuutettu, joka ei kuitenkaan halua Arnold Schwarzeneggeriä kuvernööriksi eikä Ronald Reagania presidentiksi. Clint Eastwood Carmelin pikkukaupungin pormestarina olisi ollut kyllä kiva aikanaan nähdä.

KIRJOJEN POISTOMYYNTI

TKK:n pääkirjaston perinteinen kaksoiskappaleiden kirpputori pidetään
7.-12.11.2005
kirjaston aukioloaikoina
(ma-pe 8.00-21.00, la 9.00-16.00).
Tervetuloa tekemään löytöjä !

Rakkaat siskot siivitti voittoon

TKK:n kaikkien aikojen ensimmäinen Naiset ja tekniikka -palkinto jaettiin tiistaina 27. syyskuuta Otaniemen Kampusrichan yhteydessä. Palkinto myönnettiin Teekkaritytöt ry:n vuoden 2002 johtokunnalle, johon kuuluivat puheenjohtaja **Riitta Saarisen** (nyk. **Silvennoinen**) lisäksi **Mari Puoskari**, **Laura Majoinen**, **Reetta Mäkelä**, **Anna Himmanen**, **Satu Hautamäki** (nyk. **Kuoppamäki**), **Kaisa Harju**, **Hanna Koskinen**, **Annukka Virtanen**, **Reetta Kaila** sekä **Sanna Alajoki**.

Palkinto myönnettiin merkittävästä naisten asemaa ja näkyvyyttä tekniikan alalla edistäneestä työstä. Yksi johtokunnan saavutuksista on Teekkaritytöt ry:n toiminnan elvyttäminen. Yhdistys perustettiin ensimmäisen kerran jo 1930-luvulla, mutta vuosien myötä toiminta hiiptui ja lakkasi lopullisesti. Yhdistys herätettiin uudelleen henkiin vuonna 2001. Palkittujen tyttöjen johtokunta oli ensimmäinen perustamisen jälkeen.

Tytöt kertoivat, että verkostoituminen oli yksi keskeinen syy siihen, että Teekkaritytöt

ry:n toiminta elvytettiin. Monessa killassa toisia naisteekkareita voi olla hankala löytää, sillä tyttöjä TKK:lla on kuitenkin vain ne reilut 20 prosenttia.

– Yhdistyksen perustamisella ei lähdetty korjaamaan mitään epäkohtaa, vaan pyrittiin tarjoamaan

JOHANNA MITJONEN

uusi toimintamuoto yli osastorajojen.

Johtokunta 02:n tytöt pudistavat päätään nauraen kysyttäessä, onko TKK ”rankka paikka” naiselle. Opiskeluaikana sukupuolisyrintää ei kukaan tytöistä ole kokenut.

Myös johtokunnan teettämä tutkimus Teknillisen korkeakoulun tyttökulttuurista ja vähemmistöskupuelena teknistieteellisellä alalla olevien naisten yhteisöllisyydestä sai kiitosta palkinnon jaon yhteydessä. Tutkimuksen pohjalta julkaistiin kirja Rakkaat teekkarisiskot – naisopiskelijana Teknillisessä korkeakoulussa, joka valottaa tekniikan naisopiskelijoiden arkea niin menneisyydessä kuin nykypäivänäkin. Kirja sai lehdissä palstatilaa: Helsingin Sanomat, Turun Sanomat – ja Polyteekkari – kirjoittivat siitä.

”Yllätti ja lämmitti”, johtokunta 02:n jäsenet toteavat palkinnon saamisesta ja katsovat toisiinsa hymyillen. Tytöt puhuvat iloisin in-

nostuneesti toistensa päälle Teekkaritytöt-yhdistyksen toimintaa kuvatessaan.

Vaikka kirjantekoprosessia kuvataan urakaksi, on yhdistyksen toiminnassa selvästi ollut antoisaa olla mukana. Johtokunta listaa oman toimikautensa meriiksi tyttöjen viihtyvyyden edistämisen teekkariyhteisössä. Jäsenmäärän kasvun perusteella tyttöteekkari-toimille todellakin on kysyntää.

– Tällä hetkellä Teekkaritytöissä on lähes 400 jäsentä. Kun ponkaisimme yhdistyksen pystyyn, oli vain muutamia kymmeniä jäseniä!

Tulevaisuudessa johtokunta 02 toivoo, että Teekkaritytöt ry:n kehityslinjat pysyisivät samoina. He

Sanna Alajoki, Kaisa Harju, Riitta Silvennoinen, Satu Hautamäki, Reetta Mäkelä, Mari Puoskari ja Hanna Koskinen olivat herättelemässä Teekkarityttöjen toimintaa uudelleen henkiin neljä vuotta sitten.

listaavat tavoiteltavaksi asiaksi tyttöjen kannustamisen tekniikan opiskeluun.

– Tekniikan pitää olla realistinen vaihtoehto tytöille.

Tytöt painottavat myös verkostoitumisen ja alumnitoiminnan tärkeyttä.

– Opiskeluaikana usein herää kysymyksiä, mihin työelämässä tulee sijoittumaan ja vaikuttaako se, että on nainen. Sen takia mielellään kuulee vanhempien opiskelijoiden mielipiteitä ja työelämässä olevien kokemuksia.

Melkoisen pioneerityön johtokunta 02 on tehnyt. Naiset on nyt tehty näkyviksi Otaniemessä. Lopuksi tytöt toteavatkin:

– Hassua ajatella, että nyt täällä on opiskelema sellainen tyttöskupolvi, joka ei tiennyt aikaa ennen teekkarityttöjä.

TINA ON TEEKKARITYTÖN ISOSISKO

Teekkaritytöt ry:n tavoitteet ovat hyvin samankaltaiset kuin TKK:lla toimivalla TiNa-organisaatiolla. TiNa on lyhenne sanoista tietoteollisuuden naiset, ja se toimii sähkö- ja tietoliikennetekniikan osaston yhteydessä.

TiNa:n keskeinen tavoite on naisten osuuden lisääminen tekniikan aloilla madaltamalla tyttöjen kynnystä hakeutua alan oppilaitoksiin. Ohjattuja koululaisvierailuja järjestetään peruskoulun 3–9-luokkalaisten tytöille. Vierailuilla oppilaat pääsevät teekkareiden opastuksella tekemään helppoja sähkökokeita ja oppivat esimerkiksi, kuinka perunalla saa lampun palamaan

tai miten naulasta tehdään magneetti.

Myös Teknillisen korkeakoulun toimintakulttuurin kehittäminen naisten tarpeet huomioivaksi on yksi TiNa:n tavoitteista. Tekniikanalalle kouluttavien naisten työelämävalmiuksien ja urakehityksen kehittämisen on myös sydämenasiana. Meneillään oleviin projekteihin kuuluu muun muassa TKK:lla opiskeleville naisille suunnatun [www-pohjaisen selviytymisop-paan toteuttaminen](http://www-pohjaisen-selviytymisop-paan-toteuttaminen). Oppaaseen on tarkoitus koota naisille mahdollisesti vastaan tulevia ongelmia ja antaa ratkaisuvinkkejä sekä ohjata löytämään apua oikealta taholta.

Tasa-arvo

Gallup

SANTERI KONTINEN

1. Mitä mieltä olet naisten asemasta Otaniemessä?

2. Mitä mieltä olet miesten asemasta Otaniemessä?

3. Mitä mieltä olit Polyteekkarin edellisestä kansikuvasta?

Timo Vuori,
3. vuosikurssi

1. Tyttöjä on Otaniemessä liian vähän. Kyllä heitä voisi enemmänkin olla. Ei tyttöjä Otaniemessä dissatakaan.

2. Miehiä on Otaniemessä ihan liikaa.

3. Ihan kauhee. Ainoa sisältö, jota henkilökohtaisesti luen, ovat ruokalistat. Joskus jaksan lukea muitakin juttuja.

Johannes Sähkö,
4. vuosikurssi

1. Hyvä yleisesti. Ainakin on valinnan varaa miehistä.

2. Muuten yhtä hyvä kuin naisilla mutta vähemmän vastakkaisen sukupuolen edustajia.

3. Tästä tulee mieleen Microsoftin mainokset, koska työkalut on piirretty.

Heta Kemma,
Fuksi

1. Kai se on ihan hyvä. En ole ollut vielä kauhean kauan, joten en oikein osaa sanoa. En ole vielä huomannut kauheasti epäkohtia.

2. Mitä tuohon nyt voisi sanoa? En mitään.

3. (pitkä miettiminen) Se on aika hieno.

Eeva Sähkö,
3. vuosikurssi

1. Ei mitään valittamista. Pojat ovat suhtautuneet hyvin.

2. Samalla tavalla täällä pyöritään. Ehkä naiset saavat vähän parempaa kohtelua.

3. (naurun pyrähdyksiä) Jätkät olis ainakin voineet käydä solariumissa.

HYVÄ OPISKELUPAIKKA EI OLE ENÄÄ SUORA TIE MENESTYKSEEN. KUN TASAINEN SUORITTAMINEN EI RIITÄ JA KAIKILLA ELÄMÄN-ALUEILLA PITÄISI PÄTEÄ, OPISKELIJAN HARTEILLE KASAANTUU LIIKAA ODOTUKSIA. KENEN VAS- TUULLA TAHDIN HIDASTAMINEN ON?

Tuotantotalouden opiskelijoiden kiltä Prodeko sai viime keväänä huolestuneen yhteydenoton osastoltaan.

SUVI UOTINEN

Terveystutkimuksen piiristä oli kantautunut vakava viesti, jonka mukaan tutan menestyspainet ovat ajaneet opiskelijoita uupumuksen ja loppuun palamisen partaalle.

– Osasto pyysi, että kiltä ottaisi hyvinvointiasian agendalleen, Prodekon opintovastaava **Aino Mäki-salo** muistelee.

Yhä useampi opiskelija kärsii stressistä, väsymyksestä tai uupumuksesta. Vuonna 2004 tehty valtakunnallinen yliopisto-opiskelijoiden terveystutkimus kertoo, että joka kolmas opiskelija kokee runsaasti stressiä. Suunnilleen sama määrä opiskelijoista kokee opiskelun vaativan työmäärän jatkuvasti tai melko usein liian suureksi. Teknisellä koulutusallalla työtaakka tuntuu keskiarvoistakin raskaammalta.

Opiskelijoiden hyvinvointia tukevan Nyyti ry:n tilastot puhuvat samaa kieltä.

– Meillä on tietoja vuodesta 1995 alkaen. Stressi, väsymys, uupumus ja masentuneisuus ovat olleet koko ajan kärjessä yhteydenottojen syynä, ja niiden suhteellinen osuus on kasvanut, Nyytin toiminnanjohtaja **Helena Partinen** kertoo.

Opiskelijat vaativat itseltään paljon. Onko kaikki kohdallaan, kun TTK:lla opiskelevista tytöistä joka neljäs arvioi opintomenestyksensä omia tavoitteitaan huonommaksi ja pojista peräti 29 prosenttia? Omat tavoitteensa oli ylittänyt vain 12 prosenttia teekkareista.

TKY:n sosiaalipoliittinen sihteeri **Pinja Nieminen** on varma siitä, että stressi ja liian suuret suorituspainet ovat ongelma TTK:lla.

– Tämä on sellainen ympäristö, joka kannustaa tehokkuusajatteluun ja menestymisen tavoitteluun oman hyvinvoinnin kustannuksella. Tänne hakeutuu ihmisiä, joilla on kovat tavoitteet pärjätä elämässä ja usein vielä suhteellisen kovat arvot. Menestymistä ihannoitetaan varmasti josain määrin liikaa.

Nieminen kuitenkin muistuttaa, että eri osastojen välillä on suuria eroja.

– Osastoilla on erilainen kulttuuri, ja niille myös tulee jossain mielessä erityyppisiä ihmisiä. Kova kilpailu aiheuttaa paineita. Myös osaston hyvä henki vaikuttaa todella paljon.

Prodekon Aino Mäki-salo on Pinja Niemisen kanssa samoilla linjoilla tuotantotalouden opiskelijoiden liiallisten paineiden syistä.

– Tutalle hakeutuu sen tyyppisiä ihmisiä, jotka ovat kunnianhimoisia eivätkä vielä oikein tiedä omia rajojaan.

Mäki-salo haluaa kuitenkin oikaista stereotyyppistä mielikuvaa

Marika Eerola

Pakko menestyä

tutan himosuurittajista.

– Suurin osa opiskelijoista suorittaa meillä kurseja omien rajojensa mukaan, vaikka loppuun palaneet tietenkin pistävät silmään. Omassa kaveripiirissäni ei ole suorituspainetta. Tietenkin tykärään siitä, että opinnot etenevät, mutta ei kaikesta tarvitse ihan täysiä pisteitä saada.

Vuosikurssien välillä saattaa olla eroja asenteissa.

– Jos joukossa on muutamakin kunnianhimoinen tyyppi, ajattelu tapa leviää helposti muihinkin.

Koneosaston killan opintoasioista vastaava **Antti Kosonen** on sen sijaan vähän hämmentynyt, kun häneltä tiedustelea kokemuksia opiskelijoiden stressistä ja suorituspainesta.

– Sitä ei ole mielletty meillä ongelmaksi eli ei siitä oikein ole puhuttakaan. En ole itse asiassa koskaan kuullut, että koneella olisi ollut yli-suorittajia tai että joku olisi palanut loppuun opiskelujen vuoksi. Pikemminkin meillä on liian vähän sellaisia, jotka haluavat valmistua nopeasti. Joskus on tietenkin tehtävä enemmän töitä joidenkin kurssien eteen, mutta ne voi aina jättää kesken, jos on liian rankkaa. Kaikki jotka tunteen ottavat asian niin, että täällä ollaan niin kauan kuin tarvitsee.

SUORITA ELÄMÄ!

Opintojen eteneminen ei ole ainoa asia, joka aiheuttaa opiskelijoille stressiä. Olo saattaa olla kurja, vaikka opintopisteitä kertyisikin odotusten mukaisesti.

Nyytin Helena Partinen painottaa, että korkeakouluopiskelijoiden stressistä puhuttaessa on otettava huomioon myös elämänvaiheen merkitys.

– Opiskelijat ovat siirtymässä

nuoruudesta aikuisuuteen. Elämäntapatutkijat pitävät sitä kaikkien suurimpana siirtymänä ihmisen elämässä. Siihen liittyy paljon kysymyksiä: mikä minä haluan olla, mikä minusta tulee isona, mikä minä olen, mitä työtä haluan tehdä. Oma ihmisenä kasvu ja ulkoiset paineet ovat haastava yhdistelmä.

Partinen painottaa, että hyvinvointi on usein ihan perusasioista kiinni.

– Täällä tapaa nuoria ihmisiä, jotka ovat ihmeissään, mitä heille on tapahtunut. Ja kun heiltä sitten

kysyy, miten pari viimeistä vuotta ovat menneet, niin käy ilmi, että liikunnan harrastaminen, nukkuminen ja ihmissuhteiden hoitaminen ovat jääneet vähälle. Ruokakaan ei oikein maistu. Ja sitten ihmetellään, miksi kone ei enää toimi. Olen kuullut liian monta tarinaa siitä, että ihmiset uupuvat ihan turhasta.

Tasapaino on tärkeää. Paperilla ohjeet näyttävätkin yksinkertaisilta.

”TÄMÄ YMPÄRISTÖ KANNUSTAA TEHOKKUUSAJATTELUUN JA MENESTYMISEN TAVOITTELUUN OMAN HYVINVOINNIN KUSTANNUKSELLA.”

- PINJA NIEMINEN

Vuorokauteen pitäisi mahtua kahdeksan tuntia unta ja toiset kahdeksan työtä ja opiskelua. Ne jäljelle jäävät kahdeksan olisi hyvä viettää vapaalla. Liikkua, ulkoilla, viettää aikaa kavereiden kanssa ja välillä juhliakin.

Niin. Kyllähän sitä mielellään rentoutuisi ja pitäisi hauskaa kahdeksan tuntia joka päivä, mutta ne

opiskelulle ja työnteolle mitoitettut kahdeksan harvoin riittävät. Pinja Nieminen harmittelee, että opiskeluaika voi olla raskasta: opinnot ovat koko ajan mielessä, mutta toimeentulon takia on käytävä myös töissä.

– Ärsyttää kun 60- ja 70-luvulla yliopistossa opiskelleet sanovat, että ottakaa opintolainaa, otimmehan mekin. Silloin inflaatio söi opintolainan korot ja korkeakoulutetun tulevaisuus oli muutenkin turvatumpi. 1970-luvulla oli 25 000 korkeakouluopiskelijaa, nyt on 145 000. Korkeakoulutus ei ole kuitenkaan enää automaattisesti portti parempaan elämään. Pitäisi olla kauhean hyvä, kun pelkkä opiskelupaikka ei enää tunnu riittävän.

Nieminen toivoo, että yliopistojen sisäänottomääriä laskettaisiin. Silloin tasainen suorittaminen riittäisi. Vaikka työttömyys on kasvanut myös diplomi-insinööreillä, on teekkareilla kuitenkin vielä suhteellisesti hyvä tilanne. Töitä pitäisi kyllä riittää.

Nieminen huomauttaa, että vapaa-ajastakin voi tulla stressiä, kun ihmisen pitäisi päteä kaikilla elämän alueilla. Esimerkiksi kiltatoiminta saattaa stressata, jos siihen suhtautuu kovin vakavasti ja haalii

**KUPLAN VENEET OVAT RAN-
TAUTUNEET TAKAISIN OTANIE-
MEN RANTAAN KESÄN SEIK-
KAILUJEN JÄLKEEN. KERHON
"KELLUVA LAITURI" ELI POLY-
ETEENIMUOVISTA VALMISTET-
TU MONSTERI-VEINE JA 7-MET-
RINEN ALUMIINIVENE HINKKI
KULJETTIVAT TEEKKARISUKEL-
TAJIA KESÄN MITTAAN LUKUI-
SILLE HYLYLE YMPÄRI SUO-
MENLAHTA.**

Polyteknikkojen Sukelluskerho Kupla ry:n kausi aloitettiin jo maaliskuussa jääsukelluspäiväl-
lä Lohjalla Ojamon kaivosjär-
vellä ja huhtikuussa suunnattiin
Hangon edustalle ihailemaan
pinnan alaisen merimaailman
kevättä. Varsinaisesti kausi al-

MIKKO ARVINEN, SUKELLUSKUVAT LAURI NÄRENEVA

koi toukokuun lopulla Pork-
kalan edustan syvissä vesissä,
minne kuplalaiset suuntasivat
ihailemaan vuonna 1929 upon-
neen 77-metrinen Sundsborg-
höyrylaivan hylkyä.

Kuplan hallituksen tiedottaja
Kirsi Anttonen kertoo, että niin
sanottu biosukellus, eli luon-
nonihmeiden ihmetteleminen ei
tarjoa Suomen sameissa vesissä
järisyttäviä kokemuksia, joten

suurin osa sukellusreissuista
suuntautuu laivojen hyllyille.

Suomenlahden karikkoisen
matalat vedet tarjoavatkin lu-
kuisia kiinnostavia kohteita
harrastajille sopivissa syvyyk-
sissä. Kuplan Lauri Närene-
va kertoo, että peruskurssin
jälkeen aloittelevat sukeltajat
pysyttelevät maksimissaan 15
metrin syvyydessä. Syvyys ei
ole itsetarkoitus myöskään ko-

keneemmille sukeltajille.

– 15 metrin jälkeen tulee kyl-
mempää ja pimeämpää, typpi-
humala lisääntyy, suoranou-
suaika lyhenee ja riskit kasvat,
etelässä sukeltamisesta muuta-
ma vuosi sitten innostunut Lau-
ri Näreneva kertoo.

Kuplan kesän perinteinen ko-
hokohta oli heinäkuun alussa
järjestetty Utön leiri. Kupla-
laiset majoittuivat leirin ajaksi

telttoihin pienelle kalliosaarel-
le, mistä suunnattiin lähistölle
uponneiden Parkin ja Haraldin
hyllyille.

SUOMEN SUURIN HYLKY

Lauri Närenevan mukaan myrs-
kyssä jouluaattona 1947 kivi-
hiililastissa uponneen 139-met-
risen rahtilaiva S/S Park Vic-
toryn hylky on Kuplan ehdo-
ton ykköskohde. Park on suu-
rin Suomen aluevesillä makaava
hylky, ja saaristomeren ulko-
laidalla näkyvyyttä riittää lä-
hes Välimeren malliin. Keulas-
ta katkennut hylky on pohjassa
loivassa rinteessä. Potkuriakseli
on 36 metrin syvyydessä, keu-
la 27 metrissä ja mastontynkien
huiput 7 metrin syvyydessä.

Kuplan venevastaava Antti Korhonen kertoo, että 165-hevosvoimainen meridiesel kuljettaa 7-metristä Hinkki-venettä varsin sopivaa matkanopeutta. Kirsi Anttonen innostui sukeltamisesta neljä vuotta sitten ystävänsä houkuttelemana.

– Siinä on sukeltettavaa jokaiselle. Se on pystyssä oikeassa asennossa kahdessa osassa pohjassa. Tosi selkeä hahmottaa ja avoimista ruumatiloista voi käydä katselemassa, Lauri Näreneva fiilistelee.

Park-hylky alkaa olla nykyisin varsin huonossa kunnossa, mutta Laurin mukaan hylky on edelleen upea ilmestys jo pelkästään massiivisen kokonsa ansiosta. Sukelluksilla on näkynyt hylkeitä, ja kivikkosaarella olevalta telttaleiriltä on hyllylle vain viiden minuutin merimatka.

Lähistöllä sijaitseva Harald Haarfaagerin hylky tarjoaa vähemmän nähtävää, mutta on vastaavasti ikänsä puolesta kiinnostava. Sokerilastissa ollut norjalainen 70-metrinen höyrylaiva upposi syyskuussa vuonna 1891 karilleajon jälkeen. Upotessa laivan höyrykattila räjähti, minkä seurauksena hylky on kolmena kappaleena noin 40 metrin syvyydessä. Vaikka alus on ollut pohjassa reilusti yli sata vuotta, on hyllyllä nähtävissä edelleen runsaasti erilaista metalliromua ja esimerkiksi laivan potkuri ja peräsinkoneisto ovat edelleen selvästi erotettavissa.

Suomenlahdessa hylyt säilyvät mainiosti, sillä hylkyjä muualla tuhoavat laivamadot eivät viihdy vähäsuolaisissa vesissä. Valitettavasti Itämeri on kuitenkin muuttunut vuosien mittaan sameammaksi, ja levälauttoja näkyy vuosi vuodelta enemmän.

– Toivottavasti saavat sen Pietarin vedenpuhdistamon valmiiksi ja maatalouden päästöt kuriin, Lauri pohtii.

Lauri kertoo, että sukeltajat pysyttelevät yleensä hylkyjen ulkopuolella, mutta avarimpiin laivojen rahtitiloihin uskaltaudutaan toisinaan myös sisälle. Sisätiloihin menemiseen liittyy kuitenkin aina merkittävästi ulkona pysymistä suurempi riski, jos suora nousu pintaan ei ongelmatilanteen yllättäessä ole mahdollista.

TURVALLISUUS YKKÖSASIANA

Laurin mukaan sukeltamista ei voi pitää erityisen vaarallisenä harrastuksena. Vuosien varrella Suomessakin on sattunut vakavia sukellusonnettomuuksia, mutta Laurin mukaan näistä suurin osa olisi voitu välttää maltilla ja harkinnalla. Kupla ei koskaan lähde sukeltamaan

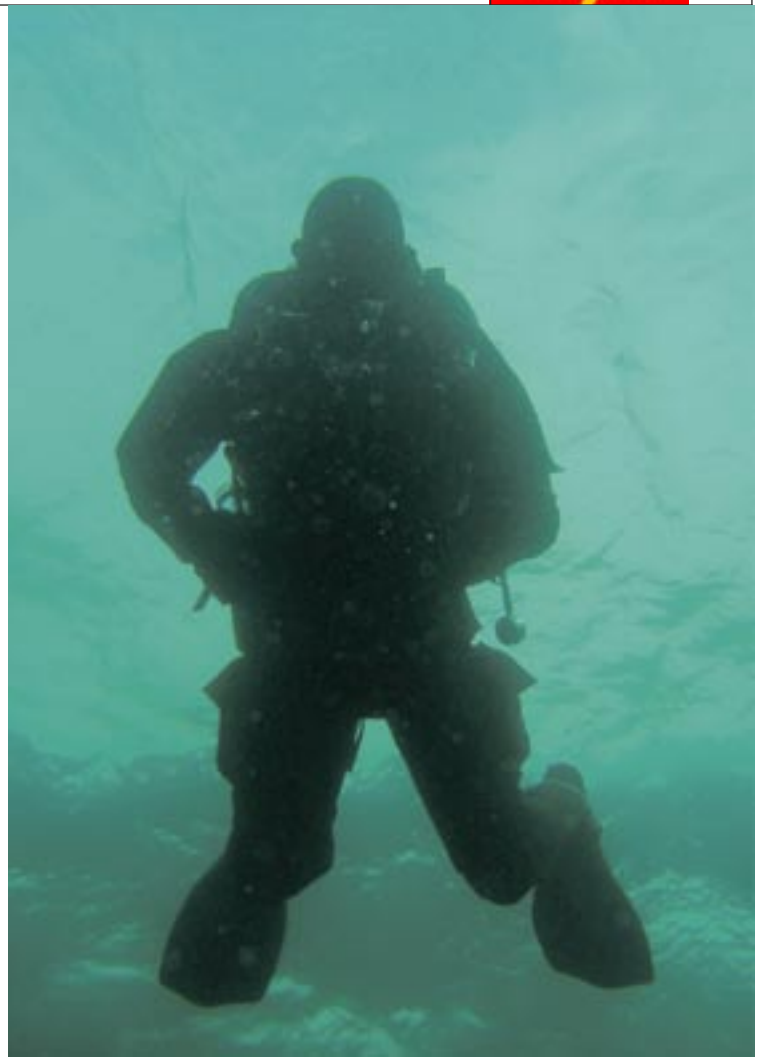
ilman pelastussuunnitelmaa, ja sukelluksiin määrätään aina turvallisuudesta vastuussa olevaa sukellusvanhin, joka seuraa pinnalla sukellusten etenemistä ja lähestyvää veneliikennettä ja vahtii, että sukeltajat tulevat pintaan ilmoittamaan aikana. Jos ylösnousu viivästyy sovitusta ajasta, menee kaikille sukelluksille niin ikään osallistuva pintapelastaja tarkistamaan tilanteen välittömästi.

Viime syksynä 25-vuotisjuhliin juhlinut Kupla on lähes kolmellasadalla jäsenellään yksi Suomen suurimmista sukellusseuroista. Iltojen pimetessä Kuplan toiminta siirtyy pääasiassa uima-altaisiin, mutta kokeneimmat ja aktiivisimmat sukeltajat käyvät talvisin jopa veden alle vajonneissa kaivostunneleissa sukeltelemassa. Kaivos- ja luolasukellus vaatii erikoiskoulutusta, ja sitä voi pitää sukellusuralla alkeiskurssin ääripäänä.

Vielä joulukuun alussa lähderään perinteiselle Itsenäisyyspäivän sukellukselle, minkä jälkeen myös kerhon vanha muovivene pakataan talviteloille.

Sukellusharjoittelun lisäksi kerholaiset pelaavat aktiivisesti oppopalloa ja testailevat ”vedenalaisia vempaimia”, kuten kerholaiset asian ilmaisevat. Talven mittaan Kuplan Suomen Urheilusukeltajain liiton hyväksymät kouluttajat kouluttavat 15–25 uutta teekkaria (ja teekkarin kaveria ja tyttö- tai poikaystävää) kansainväliseen laitesukelluskorttiin oikeuttaviksi sukeltajiksi. Kun mukaan lasketaan lisäksi esimerkiksi jatkokurssit ja lähikouluttajakurssit, tarjoaa Kupla vuosittain koulutusta yhteensä 30–50 jäsenelleen. Lisäksi tulevat vielä oppopallokurssit ja vapaasukelluskurssit. Ensimmäinen, runsaasti kiinnostusta herättänyt virallinen vapaasukelluskurssi järjestettiin viime keväänä, ja näillä näkymin kurssi kuuluu myös tämän talven ohjelmiin.

Lisätietoja <http://kupla.tky.but.fi> ja www.hylyt.net.

LAAJALAHTI JA SEURASAARENSELKÄ

TOIPUVAT HITAASTI

Vaikka jätevesiä ei ole enää vuosiin johdettu Laajalahdelle tai Seurasaarenselälle, hidastavat sekä ulkoinen että sisäinen ravinnekuormitus yhä näiden vesialueiden toipumista. Helsingin kaupungin ympäristökeskuksen tekemän tutkimuksen perusteella näyttää siltä, että lahtialueiden pohjan sedimentti ei enää pysty sitomaan sinne kertyvää fosforia, ja ravinteita vapautuu pohjasta ruokkimaan muun muassa leväkukintoja.

Laajalahti on matala ja rehevä merialue, jonne johdettiin vuoteen 1986 saakka yhdyskuntajätevesiä. Seurasaarenselkä on Laajalahtea avoimempi lahtialue, joka on yhteydessä Helsingin edustan merialueeseen hyvin vettä vaihtavan Lauttasaarensalmen kautta. Aluetta on kuormittanut Raja-saaren puhdistamo, jonka toiminta lopetettiin 1978. Tämän jälkeen aluetta ovat kuormittaneet Laajalahden puolelta Isoon Huopalahteen laskevat Talin puhdistamon jätevedet (1957–1986) sekä vähäisessä määrin Lauttasaaren puhdistamon jätevedet vuoteen 1992 saakka.

Pohja koostuu molemmilla alueilla pääasiassa tummanharmaasta, lähes mustasta sulfidiliejusta, jonka päälle on kerrostunut ruskea hapettunut liejakerros. Sedimentin potentiaalinen fosforivarasto on molemmilla alueilla suuri. Vaikka sedimentin pintakerros pysynee Laajalahdella ja Seurasaarenselän matalilla alueilla hapellisena lähes koko

avovesikauden ajan, vaikuttaisi pohjan läheltä otettujen vesinäytteiden perusteella siltä, että sedimentin syvemmistä, hapettomista kerroksista dif-fundoituisi runsaasti fosforia ylöspäin.

Laajalahden ja Seurasaarenselän syvänteen sedimentin pintakerroksen rauta:fosfori-suhteen perusteella sedimentin pintakerroksen fosforin sitoutumispaikkojen määrä on oleellisesti vähentynyt, minkä vuoksi fosfori ei juurikaan enää pysty sitoutumaan sedimentin rautayhdisteisiin hapellisissakaan oloissa. Laajalahdella pohjaeläimillä lienee merkittävä vaikutus sedimentin olosuhteiden muokkaajina ja ravinteiden vapautumisen säätelijöinä.

Ulkoisen kuormituksen suuruus arvioitiin Laajalahdella olevan 1 100–2 200 kg fosforia ja 30 000–46 200 kg typpeä vuodessa. Sisäinen fosforikuormitus on noin 1 700 kg ja sisäinen typpikuormitus noin 2 900 kg vuodessa.

Lahtien toipumisen kannalta sekä sisäistä että ulkoista kuormitusta olisi syytä vähentää. Laajalahden ulkoisen kuormituksen osalta pelloilta tuleva kuormitus on merkittävin, vaikka peltoja ja niittyjä on valuma-alueesta vain noin 12 prosenttia. Pohjasedimentin vanhojen ravinteiden aikaan saama sisäinen kuormitus vähenee ajan kanssa, jos ulkoinen kuormitus saadaan kuriin. Tällöin sedimentin pinnalle kerrostuisi uusi, ravinteita pidättämään pystyvä ”suojakerros”.

POLYTEKKARI, LÄHDE HELSINGIN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖKESKUS

Jacques Cousteau. Eikun Lauri Näreneva ja kesäinen Suomenlahti.

BY:n 25-vuotisjuhlakännit vedettiin erämaan keskellä sijaitsevassa leirikeskuksessa Mäntsälässä.

Bratslava Youghurt 25 vuotta yhteisöllisyyden puolesta – tylsyyttä vastaan

SUOMEN MAINEIKKAIMMAN SOLUYHTEISÖN TARINA KERTOO TEEKKARIKYLÄSTÄ, YSTÄVYYDESTÄ, ALKOHOLISTA, LIIKUNNASTA JA OPISKELIJAELÄMÄN HYVISTÄ PUOLISTA.

BY:n 25-vuotisjuhlajärjestettiin lokakuun ensimmäisenä viikonloppuna keskellä metsää sijaitsevassa Louhelan leirikeskuksessa Mäntsälässä. Periaatteessa juhlajärjestää Rantsullakin, jos se olisi vain ollut vapaana, mutta näin varmistettiin ainakin se, että naapurireiltilta ei tullut valituksia liian kovaäänisestä juhlinnasta.

Tai kyllähän metsän keskelläkin asui muutama mäntsäläläinen, mutta Peppen mukaan heidän kanssaan oli sovittu jo hyvissä ajoin etukäteen, että naapuripihoilla ei juoksennella alasti eikä villieläimiä jahdata. Juoksurajoitukset saattoivat hyvinkin olla paikallaan, sillä varsinkin alkuaikoina Bratislava Youghurt tunnettiin nimenomaan urheilujoukkueena.

Joukkueen perustamisen tarkat päivämäärät ovat kadonneet historian hämäriin, mutta varmuudella joskus vuonna 1980 tuolloin Jäme-räntäval seitsemässä asuneet solukaverit päättivät osallistua johonkin lentopalloturnaukseen. Aikaisemmin jalkapallo- ja lentopallotarjoihin oli osallistuttu Elysee Diggersin nimellä, mutta ymmärrettävistä

MIKKO ARVINEN

syistä nimi ei nauttinut kovinkaan laajaa kannatusta edes joukkueen sisällä.

Idea Bratislava-nimestä syntyi ilmeisesti siinä, että osa joukkueen jäsenistä eli BY:n kantaisista oli ollut kesätoissa Euroopassa, ja he olivat palanneet syksyllä Otaniemeen Bratislavan kautta. Valitettavasti historiassa on aukkoja, eli kukaan ei tunnu enää varmuudella muistavan, mistä yoghurtti tuli mukaan kuvioihin, mutta joka tapauksessa sittemmin maineeseen kasvanut BY oli syntynyt.

Ennen vuoden 1983 MM-kisoja BY:n solu joutui muuttamaan remontin alta 7 B:stä 5 B:hen. Yhteishenki oli kuitenkin päässyt jo syntymään. Viitosen solu opittiin tuntemaan alusta alkaen Kalumestan nimellä. Tarun mukaan Kalumestan nimi tulee helsinkiläisen huonekaluliike Kalustemestan kyltistä, joka oli jonkun keikan jälkeen ”ilmestynyt” solun oveen. Vuosien varrella soluun lähetetyistä korteista jäi pois osoitteen tarkempia osia, ja ainakin poikien mukaan posti löytää nykyisin sujuvasti perille pelkästään osoitteella ”Kalumesta, Otaniemi”.

BY:n nykyinen puheenjohtaja Juho ”Juice” Rutila kertoo, että viitosen Kalumestasta BY:n toiminta laajeni JMT6:n ylämpään kerrokseen. Käytännössä tämä tapahtui puoliksi itsestään, sillä 1980-luvulla nuoremmat opiskelijat asuivat omissa soluissaan kahden hengen huoneissa, ja vasta vanhemmat pääsivät muuttamaan yhden hengen huoneista koostuviin soluihin. Näin BY:n yläkerta tunnetaan edelleen Eläkeläissolun nimellä.

EI PELKÄSTÄÄN URHEILUA

Jo alusta saakka BY:llä ymmärrettiin, kuinka tärkeää urheilun vastapainoksi oli muistaa välillä myös hieman juhlaa. Jos juopotteluaktiivisuus on pysynyt suhteellisen vakiona viinan hinnoista riippumatta, on urheiluaktiivisuus vaihdellut vähän vuosittain.

– Viime vuonna oltiin esimerkiksi Akateemisessa Wartissa, mutta tänä vuonna ei vain huomattu ilmoittautua, Timo ”Tepsipakki” Aaltonen kertoo.

Urheilun ja juhlimisen lisäksi BY on kunnostautunut myös kylävaikuttamisessa ja aktiivisessa osallistumisessa Teekkarikylän kylätöi-

mintaan. Parhaiten BY:läisiin saat- taakin tutustua esimerkiksi Teekkarikylän yhteisiin siivoustalkoisiin osallistumalla.

Tämä ei kuulosta välttämättä kovinkaan seksikkäältä, mutta BY:läiset ovat aina katsoneet, että joidenkin muiden silmissä ehkä jopa vastuuntunnottomalta vaikuttavan juhlimisen vastapainoksi Teekkarikylän asukasviitistysydestä huolehtiminen on aina kuulunut kaikkien BY:läisten yhteisiin velvollisuuksiin.

BY:n yhteishenkeä ja 25-vuotta jatkunutta taivalta voi pitää jopa pienoisenä ihmeenä, sillä BY:läisiksi päädytään edelleen sattuman oikusta riippuen siitä, miten TKY:n asuntotoimiston avainarvonnat onnistuvat. Pientä luonnonvalintaa matkan varrella on kuitenkin tapahtunut, sillä kirjoittamattoman säännön mukaan TKY:n asuntotoimisto ei ole rankaissut niitä asunnonhakijoita, jotka ovat kieltäytyneet ottamasta vastaan asuntoa BY:ltä tai Joutomiesten solusta, vaan heille on pyritty katsomaan mahdollisuuksien mukaan vastaava asunto ainakin oletettavasti rauhallisemmista paikoista.

– Minä muistan, kun tulin ensimmäistä kertaa BY:n soluun. Siellä oli kymmenen tyyppiä kahvilla, ja minä esittäydin uudeksi solulaiseksi. Nämä sanoivat, että hyvä homma, mutta kukaan meistä ei asu täällä, Jaska muistelee BY:läiseksi päätymistään.

Antti puolestaan muistaa vieläkin, kuinka soluun muutti uusi tyyppi pönikkä kotiviiniä mukanaan.

– Katsottiin heti, että tämä on hyvä tyyppi, mutta hirveä jysäri siitä viinistä tuli, Antti nauraa.

Jos muutama fuksi onkin päättänyt kieltäytyä tarjotusta kunniasta liittyä BY:n maineikkaisiin riveihin, on BY:ssä nähty matkan varrella myös yllättäviä sopeutumisia. Esimerkiksi eräs espanjalainen vaihto-opilastyttö oli kaikkien hänen kanssaan samaan aikaan asuneiden mielestä kerrassaan mainio tuttavuus, vaikka hänellä olikin tapana ihmetellä jatkien suhteellisen säännöllistä, kollektiivista pornonkatseluharrastusta, ja BY:n pikkujouluissa, eli legendaarisissa bykkujouluissa hänelle oli maistunut suomalaisista jouluruuista kuulemma ainoastaan rosollin kastike.

Jos uudet asukkaat pyritään toimittamaan aina tasapuolisen tervetulleiksi iloiseen joukkoon, voi varsinkin fuksien vanhempien aamuisista yllätysvierailuista syntyä kaikille osapuolille kuitenkin tasapuolisen traumaattisia kokemuksia.

– Jos kämppä on bileiden jälkeen ihan kuin räjähdysten jäljiltä, niin

Kuinka monta BY:läistä tarvitaan?

silloinkin on haastavinta varmistaa, että vanhemmat eivät näe jääkaapin ovelta olevaa kaljojen piikkilistaa, Juice nauraa.

Yhden BY:n täysin epävirallisen moton mukaan alkoholia pitää nauttia kohtuudella, eli kohtalaisen paljon ja kohtalaisen usein. Silti historia muistaa myös monia soluissa hyvin viihtyneitä absoluutisteja.

– Mutta ehkä tähän toimintaan on valikoitunut enemmän sellaista ei niin lasiin sylkevää porukkaa, Tärpätti pohtii.

KOHTA EI OLE ENÄÄ BILEITÄ?

Suorituspainneiden lisääntyessä myös Teekkarikylän yleinen ilmapiiiri on muuttunut juhlien järjestämiseksi vähemmän suotuisaksi. Mistään epäsuotuisuudesta ei voida vielä puhua, mutta esimerkiksi ajatus siitä, että myös yleisinä juh-

lähes pelkästään positiivisena asiana.

Myös BY:n toiminnassa on ollut muutamaa otteeseen nähtävissä pieniä hiipumisen merkkejä aktiivisimpien jäsenten muuttaessa samanaikaisesti pois, mutta nyt näyttää taas paremmalta, eikä Teekkarikylän asumisajan rajaaminenkaan seitsemästä viiteen vuoteen ole aiheuttanut ainakaan vielä ylitsepääsemättömiä ongelmia. Kun muutosta ajettiin läpi, vastustivat BY:läiset sitä lähes henkeen ja vereen, mutta nyt vahingolle osataan jo naureskellakin: ”Nyt pitää sitten vain aloittaa nuorempana se dokaaminen.”

Teekkarikylään vuonna 1997 muuttanut Tepsipakki muistelee, että tuohon aikaan Teekkarikylässä järjestettiin selvästi nykyistä enemmän juhlia.

– Smökissä oli joka viikko kaikille avoimia bileitä, tai ainakin sellaisia juhlia, mihin pääsi helposti kuokkimaan.

Teekkarikylän meno alkoi kuitenkin muuttua rauhallisemmaksi vuosittain vaihtuvan vaihtamisen jälkeen. Ensiksi ”fasaanit” innostuivat ratsaamaan Smökin kaljanmyyntiä, ja tämän jälkeen sattunut valitettava konefuksin hukkuminen rauhoittavat menoa selvästi.

– Ennen OUBS näytti pornoa aina puoleen yöhön saakka, ja sitten lähdettiin bileisiin, vanhemmat BY:läiset muistelevat haikeina.

MÄNTSÄLÄ MIELESSÄIN

Yksi legendaarisimmasta BY:n Joutomiehille tekemistä jäynistä oli alakerran parvekkeelta roikkuvan Joutomies-kyltin vaihtaminen tyylikkääseen Mäntsälän tienviitta. Kyltin vaihtaminen kelpaa edelleen esimerkiksi BY:n urheilullisuudesta, sillä aivan jokaiselle ei todennäköisesti tulisi mieleen lähteä laskeutumaan köysillä aamuhämärissä viidennen kerroksen parvekkeelta.

Parveke on näytellyt aina tärkeää roolia BY:n toiminnassa. Monet tietävät BY:n nimenomaan heidän kuuluvasta tavastaan kantaa kaituttimet ja vahvistimet, ja suurina juhlapäivinä myös elävät bändit, JMT 6:n ylimmälle parvekkeelle ja

kohottaa kanssateekkareiden juhlatunnelmaa iloisella musiikilla. Parvekkeella on viihdytty muutenkin, joskus takavuosina jotkut BY:läiset onnistuivat saamaan jopa varoituksia heidän parvekkeelle rakentamastaan telttasaunasta.

BY:n ja Joutomiesten lisäksi Teekkarikylän historia tuntee monia muitakin yhteen hiileen puhaltaneita soluryhmittymiä, missä asuminen on merkinnyt elämistä suurempaa yhteenkuuluvaisuuden tunnetta. Valitettavasti esimerkiksi Just Pure Iron, Ryttylän Visa ja 51 cl elävät nykyisin enää kellastuneina muistoina arkistoissa pölyttyvien vanhojen Otahuuto-lehtien sivuilla, ja hyvällä tuurilla ajat sitten valmistuneiden, nykyisten hyvätuloisten diplomi-insinöörien illanistujaismuisteloissa.

Vaikka jotkut saattaisivat epäilläkin, ovat myös monet juhlimista ja iloista opiskelijaelämää rakastaneet BY:läiset valmistuneet hyvillä arvosanoilla ja siirtyneet menestyssekkäästi uraputkeen, ja mahtuupa mukaan ainakin kaksi tekniikan tohtoriakin.

Juicen ja Jarkko Niirasen, Arkkitehtikillan fuksikapteenin, mukaan opiskelua ei haluta missään tapauksessa unohtaa, saati väheksyä BY:lläkään, mutta molemmat korostavat, että opiskelun pitää olla myös hauskaa, eikä pelkästään jatkuvaa tentteihin pänträämistä.

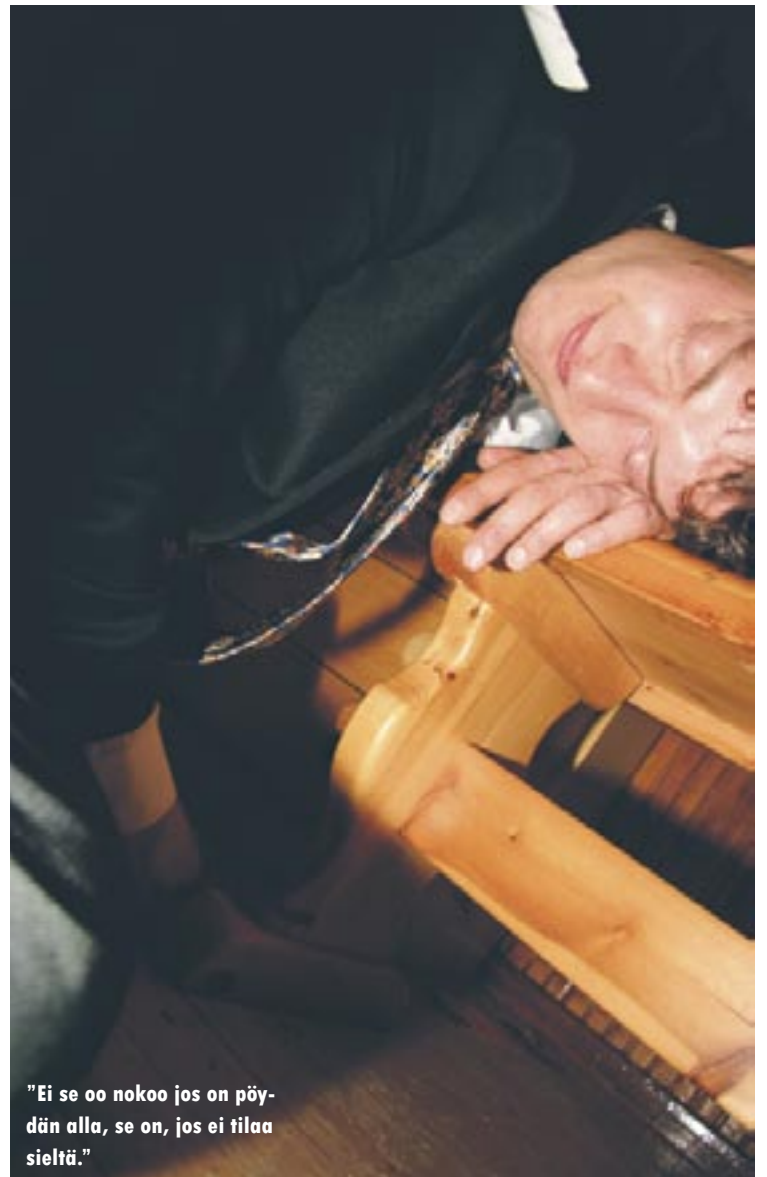
BY:n perinteisiin kuuluu ostaa hyvä ja kallis viskipullo kaikille valmistuneille, ja pulloja on saatu jakaa kohtalaisen ahkerasti myös viime vuosina. Aikaisemmin pullo olivat kuulemma aina kalleinta, mitä Alkosta löytyi, mutta Alkon laajennettua valikoimiensa kallista yläpäättä, on BY:llä katsottu tyylikkäämmäksi tyytyä vanhoihin hyviin merkkeihin.

SIVISTYNEEN AIKUISTA MENOA

Koska BY on ehtinyt jo kunnioitettavaan neljännesvuosisadan ikään, on luonnollista, että vanhat rivit ovat ehtineet jo lisääntyä uusilla, pienillä BY:läisillä. Itsekin pieniin BY:läisiin päin oleva Henna kertoi, että BY:n ”infanteille” on askarreltu pieniä BY-haalareita.

– Ne on ihan söpöjä vappuna. Ensimmäinen muksu oli kuulemma oksentanut heti niiden haalareiden päälle, kun se oli saanut ne. Taisi olla Sepon muksu, kunnon BY:

Eerin Rosenström käväisi uimassa.

”Ei se oo nokoo jos on pöydän alla, se on, jos ei tilaa sieltä.”

läinen, Henna ja Anna nauravat.

Vanhojen BY:läisten mukaan he olivat ylipäättään ensimmäisiä, jotka hankkivat omat haalarit Otaniemessä, ja muut alkoivat matkia heitä pikku hiljaa myöhemmin.

Vuosina 1993–97 Otaniemessä hengailleen Annan mukaan nykyisten BY:läisten meno vaikutti Mäntsälässä yllättävän siistiltä.

– Kauhean siistin näköistä porukkaa puvut päällä. Ennen kaikki vain örvelsivät ja väänsivät kättä, nyt nuoret juovat punaviiniä laseista, Anna ihmetteli.

Aivan näin pahaksi tilanne ei ole onneksi kuitenkaan muuttunut, tällä kertaa sormikoukut vedettiin vain hienotunteisesti ladyjen siirryttyä saunan puolelle. BY:ssä vaimokkeita kutsutaan kohteliaasti BY-ladyiksi, mutta vuosien varrella BY:n varsinaisissa riveissä on nähty myös joitakin naisia: aikakin kaksi Päiviä ja yksi Suv.

Viikonlopun ja humalaisten

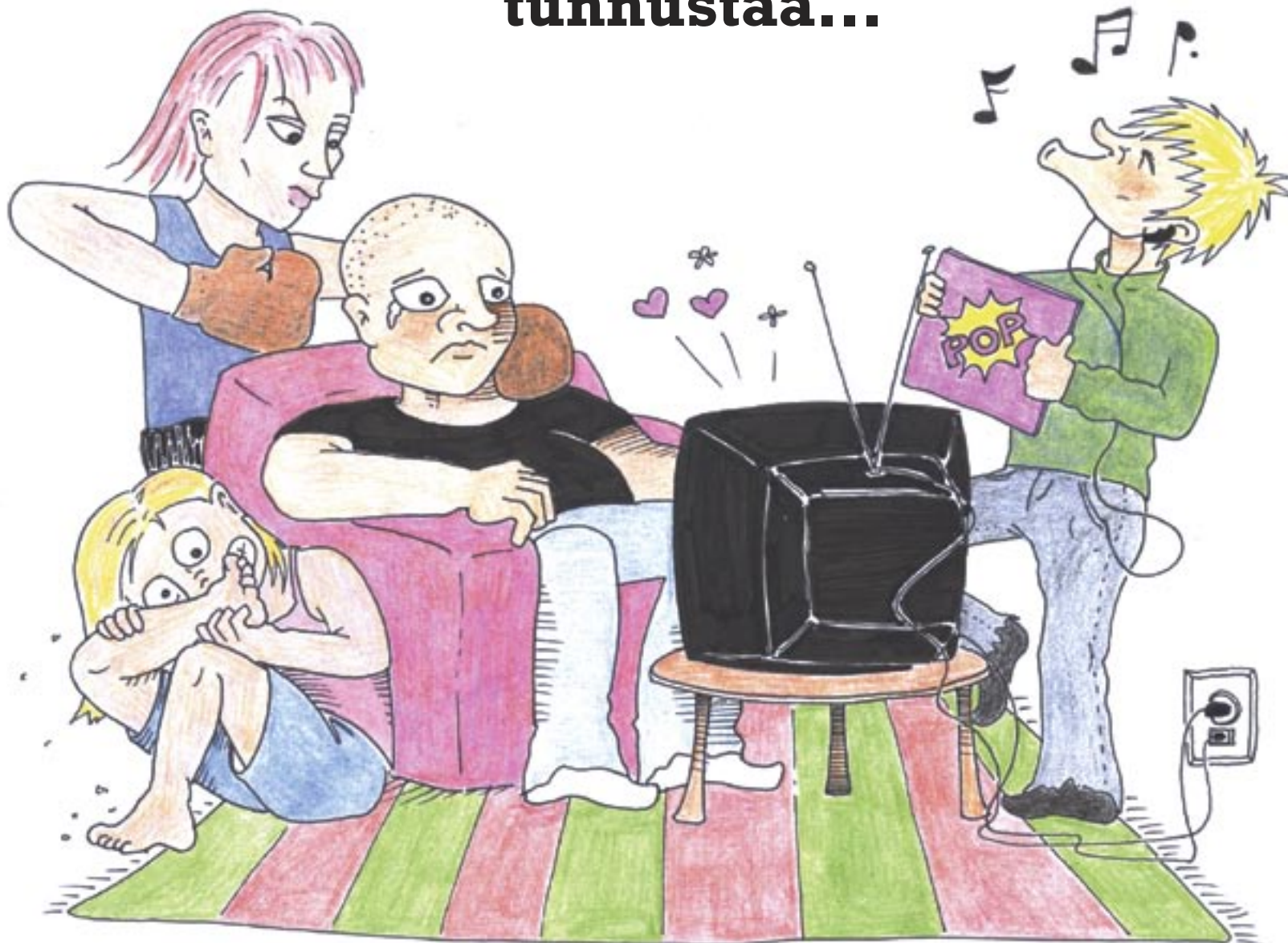
muisteluiden päätteeksi leirikeskusten vieraskirjaan jäi päällekkäin kaksi merkinettä:

”Louhelan päiväkodin Vintiöryhmä käväisi täällä syysretkellä. Mukavat nokkaunet vedettiin Erkkilän tulevassa takkatulen roihuessa. Makkarat paistettiin ulkosalla.”

”Bratislava Yoghurtin Vintiöryhmä käväisi täällä vuosijuhlatunnelmissa. Mukavat tömpsy vedettiin Erkkilän tuvassa takkatulen roihuessa. Makkarat paistettiin humalassa.”

Tämä kirjoitus saattaa kuulostaa kritiikittömän BY-myönteiseltä. Menneinä vuosina BY:läiset osallistuivat kuitenkin erittäin aktiivisesti edesmenneen Otahuudon toimittamiseen, ja tämän kunniaksi Polyteekkari haluaa Otahuudon virallisena manttelinperijänä toivottaa BY:lle aivan mahtavaa juhluvuoden jatkoa. Otahuudon muistoa kunnioittaen.

Tunnustaa, ei tunnustaa, tunnustaa...

KAHDEKSAN NUORTA OPISKE- LIJAA KERTOI POLYTEEKKARILLE LUOTTAMUKSELLISESTI SALAISIM- MAT PAHEENSA. ET TAKUULLA OSAISI EDES KUVITELLA...

PIPARMINTTU-PIPSA

Mietipä hetkinen omaa elämäsi: muistuuko mieleen asioita, joita et haluaisi tunnustaa kenellekään? Et ole yksin.

– Luulen, että salaisimmat paheet ovat sellaisia, ettei kukaan halua niitä oikeasti myöntää tai ei edes muista niitä aktiivisesti, eräs nuori nainen toteaa.

No, kukapa olisi täydellinen?

– Salainen paheeni näyttäytyy usein videovuokraamossa, jossa on uusia hääelokuvia. Yritän ensin hämätä seuralaistani ehdottamalla toimintaelokuvaa, jonka jälkeen heitän toiseksi vaihtoehdoksi kyseisen uuden hääelokuvan. Kyseinen kikka toimii aina. Viimeksi katsoin loistavan Kreikkalaiset häät, joka sekä nauratti että itketti. Hääelokuvissa viehättää se, että niissä on usein paljon tunteita ladattuna, joten niihin on helppo käsikirjoittaa draamaa ja komediaa samanaikaisesti. Juha toteaa ja paljastaa samalla omat suosikkihääelokuvansa: Neljät häät ja yhdet hautajaiset (”Täydellinen käsikirjoitus!”), Kuka sanoo tahdon? (”Rupert Everett on

loistava!”), Kreikkalaiset häät, Neljät hautajaiset ja yhdet häät, Tahdon naimisiin.

Sylvialla salainen pahe liittyy huonoon omaantuntoon ja kiinnijäämisen pelkoon. Verkkosurffailu työssä kun ei ole sallittua.

– Pelkään koko ajan jääväni kiinni, mutta en halua lopettaa. Poden työajan haaskaamisesta huonoa omaatuntoa, mutta työssä on vain parhaiten aikaa lukea esimerkiksi päivän uutisaiheet Iltasanomien nettisivuilta, lähettää kavereille sähköpostia, maksaa laskuja netissä ja varata kirjoja kirjastosta, Sylvia kertoo.

KUPPOSET NURIN JA NAKIT

Huonoa omaatuntoa paheestaan kokee myös Anna.

– Minun paheeni on, viinapäini tuntien, sen verran innostuminen tuosta juomapuolesta juhlatilanteesta, etten muista kontrolloida kupin ottamista. Ei siinä muuten mitään, mutta kun laattaa tosi nopeasti ja yhtäkkiä, jos joku hiuksenhieno raja ylittyy. Olen siis levittänyt vatsalaukkuni sisuksen paitsi rinnoilleni, kaverini kundikaverin päälle HKL:n bussissa, kaverin mökin portaiden viereen (kävin aamuyöllä etsimässä salaa vesiämpärin ja huuhtelin sitä epätoivoisesti, ettei haisisi) ja viimeksi italialaisen hie-

non renessanssihuvilan hulpealta kattoterassilta pitkin alla kukoistavaa puutarhaa ja ihanan romanttista maisemaa.

Vaikka et itse kokisikaan huonoa omaatuntoa jostakin asiasta, muiden ihmisten reaktiot voivat kuitenkin saada sen tuntuun paheksuttavalta. Tähän on törmännyt Jenny, joka jättää usein kertomatta ihmisille rakkautensa nakuiluun.

– On autuutta, kun saa olla ilman vaatteita, aurinko paistaa, iho on paljaana, mikään ei purista ja kiristä. Se on ainoa oikea tapa olla ulkona kesällä, mutta ei kuitenkaan missä tahansa ympäristössä. Harmi, että Suomessa mahdollisuudet harrastaa sitä ovat rajatut.

Salaisen paheen avulla voi toisinaan tuntea itsensä muita paremmaksi. Jaakko tunnustaa häiriköivänsä esimerkiksi Suomi24:n ja Cityn keskustelupalstoja heittämällä siellä liian korrektaa ja älykäästä läppää.

– Tulee sellainen olo, että menen

lasten leikkilaatikoille puhumaan Nietzscheä. Jutut liikkuvat siellä aika matalalla baarikeskustelutasolla.

Asta taas haluaa säilyttää hillityn ja edustavan, tyynin imagonsa. Poikkeuksen Astan persoonaan tekevät kuitenkin Smackdown ja Raw.

– Olen ihan hulluna vapaapainiin, jossa isot miehet mäiskivät toisiaan teatraalisesti. Olen ollut kaksi kertaa katsomassa showta ja molemmissa olen ollut aitiopaidalla ja kosketusetäisyydellä painijoista. Olen kätellyt Booker T:tä ja huudellut hävyttömyyksiä Kurt Anglelle. Kukaan ystävästäni ei tajua fiksaatiotani lajiin, enkä sitä kyllä julkisesti myönnäkään.

TOSI ÄLLÖJÄ JUTTUJA

Myös Martti pelkää imagonsa puolesta.

– Periaatteessa diggaan Sarah Brightmania, vaikka tiedostavien musadiggaajien piirissä tätä ei voisi koskaan lausua ääneen.

Omituisin pahe löytyy kuitenkin Annalta.

– Mä syön mun jalkapohjen ihoa. Leikkailen saksilla palasia ja

mussuttelen tyytyväisenä. Siis suihkun jälkeen – mitään hikisiä ja liukaisia ihonpaloja en suuhuni tunge! Tämä on kiusallista ja tätähän en sitten julkisesti myönnä!

Kaikki edellä mainitut ovat tosia ja oikeiden ihmisten luottamuksellisesti kertomia. Tunnustuksien tekeminen onnistuu kätevästi myös netissä (<http://tunnustuksia.luola.net>.) Tunnustuksien.luola.net-palvelu aloitti toimintansa tamikuussa 2004, ja tietokannasta löytyy jo yli 15 000 anonymia tunnustusta. Monia nettiin kirjoitettu tuntuu auttavan, sillä uusia vuodatuksia tulee parisenkymmentä päivässä.

Tunnustusten aiheet vaihtelevat seksistä ja ihmissuhteista lapsena tehtyihin kepposiin. Joku tunnustaa harrastaneensa seksiä vain yhden naisen kanssa, vaikka on jo 26-vuotias. Toinen katu syvästi poikaystävänsä pettämistä. Kolmannella on Pro Evolution Soccer-peliriippuvuus. Mieleen jää erityisesti närkästynyt kommentti, josta tulee mieleen korkeakouluruokailu pahimpaan ruuhka-aikaan: ”Vihaan ihmisiä, jotka maksavat Visa Electronilla. Se kestää jumalattoman kauan ja jumittaa koko kassajonon.”

” ON AUTUUTTA, KUN
SAA OLLA ILMAN
VAATTEITA, AURINKO PAISTAA,
IHO ON PALJAANA, MIKÄÄN EI
PURISTA JA KIRISTÄ.”

- JENNY

MINUN FAIJANI OSTI VIIME KEVÄÄNÄ MONIEN MUIDEN KESKI-ikäisten DIPLOMI-INSINÖÖRIEN TAVOIN ITSELLEEN MOOTTORIPYÖRÄN. VIISITOISTA VUOTTA VANHA CUSTOM-TYYLINEN YAMAHA IRTOSI VAJAALLA NELJÄLLÄ TONNILLA, JOTEN MIKÄPÄS SIINÄ. MINÄ KINUSIN PYÖRÄN KUUKAUDEKSI KÄYTTÖÖNI.

Viime keväänä minun ajokokeukseni moottoripyörillä rajoituivat pääasiassa piikkeihin, enduropyöriin ja skoottereihin. Näin 700-kuutioinen, omapainoltaan 224-kiloinen Yamaha XJ Maxim tuntui aluksi kunnioitusta herättävän suurelta ja painavalta. Pyörän vetäminen keskituella ei onnistunut loivasta alamäestä huolimatta, ja sivutukea hakiessa pyörä meinasi kallistua liikaakin.

Lähes 50 000 mailia, eli aivan liikaa, ajetun jenkkimallin koneen tyhjäkäynnissä oli alusta saakka ongelmia, mutta ryypyn avulla muutamana päivänä seissyt kone lähti faijan pihalla muutaman yrityksen jälkeen käyntiin. Aluksi varovaisesti yskien ja savuttaen, sitten huutaen. Ryypypä pienentämällä ja antamalla varovaisesti kaasua kierrokset sai tasaantumaan, ja koneen ääni muuttui tasaiseksi jylinäksi.

Matalalla olevan satulan ansioista jalat ylettyivät onneksi helposti maahan, mutta muuten pyörä tuntui painon ja pitkän keulan takia uskomattoman kömpelöltä. Ahtaisissa paikoissa moottoripyörän liikutelu tapahtuu takajarrua jarruttamalla ja kytkintä luistattamalla. Tämä oli tuttua, mutta ensimetreillä Yamahaa ei vain meinannut saada kääntymään omakotitalon pihalla.

Tämä totuttelu sai kuitenkin luvan riittää, sillä minä olin päättänyt ajaa pyörällä Espooseen vielä samana iltana. Ilta alkoi hämärtää, ja Keski-Uudenmaan landelta oli himaan reilut viisikymmentä kilometriä.

Darth Vader -tyyppisen ajopuvun päälle vetäminen oli työläs kokemus, mutta pyörän päällä tuki-kaus helpotti nopeasti. Ensimmäisten kilometrien hapuilun jälkeen pyörä alkoi vähitellen istua käteen. Vaikka massaa tuntuikin olevan edelleen sata kiloa liikaa, eteni pyörä vakaasti turvalliselta tuntuva seitsemänkymppin nopeutta. Ajopuku ei tunnu enää yhtään liian kuumalta, ja tuuli humisee kevyesti kypärässä. Takana tulevat autot saivat mennä suosiolla ohi, mutta onneksi liikennettä ei juuri ollut.

Ensimmäisillä tyhjiillä suorilla uskalsi kokeilla varovaisesti nopeuden nostamista lähemmäksi sallittua sataa kilometriä tunnissa. Yllättäen tehoa tuntui olevan todella paljon. Kun seitsemästä kymmistä tiputti vaihteen paria pykälää pienemmälle ja käänsi kaasun auki, sai kahvoista pitää tosissaan kiinni. Pyörässä ei ole mitään katteita, joten yhdeksänkymppin vauhdissa tuuli alkoi ottaa selvästi vastaan ja meno muuttui epävarmemman tuntuiseksi.

Myöhemmin minulle selvisi, että nelisylinterisen XJ700 Maximin koneesta on puristettu peräti 86 hevosvoimaa ja pyörä kiihtyy 0-100 km/h 3,2 sekunnissa. Selvästi yle-

Moottoripyörä-päiväkirja

WAW!!

MIKKO ARVINEN

Nelisylinterisen XJ700 Maximin koneesta on puristettu 86 hevosvoimaa. Pyörä kiihtyy 0-100 km/h 3,2 sekunnissa.

semmän, V2-koneella varustetun Yamaha XV 750 Viragon teho on 52 hevosvoimaa. Pyörät ovat käytännössä saman kokoisia, näköisiä ja painoisia, mutta suorituskyky on aivan eri luokkaa. Vääntömomenteissa ei ole eroa, mutta Viragon teho/painosuhte on 0.24 hv/kg, Maximin 0,38.

Kyseessä on siis custom-pyöräksi tavallista tehokkaampi peli, mutta valitettavasti pyörän muut ominaisuudet eivät vastaa suhteellisen suhteetonta tehoa. Huollon jälkeen jarruista alkoi löytyä kohutuullisesti pitoa, mutta pitkä, loivakulmainen keula on väistämättä epävakaa tuntuinen kuopissa ja mutkissa. Jyrkemmissä kallistuksissa keula tuntui jos ei taituvan alle, niin hakevan suuntaa varsin epävarman oloisesti. XJ:llä ajaessa oppi myös nopeasti kiinnittämään huomiota tienpinnan epätasaisuuksiin ja mahdolliseen irtosoraan. Toisin kuin monesti sanotaan, ei tämä pyörä ollut parhaimmillaan mutkateillä vaikka kesäisellä maaseudulla olikin muuten erinomaisen hauska ajella.

LISÄÄ VAUHTIA

Parin viikon harjoittelun jälkeen minä uskaltauduin ensimmäistä kertaa moottoritielle. Satasen nopeudessa pyörä alkoi tuntua selvästi epävakaa ajettavalta, ja keula tuntui löytävän tien jokaisen uran. Sadassakolmessakymppissä tuuli otti jo todella selvästi vastaan ja kypärän humina muuttui huutavaksi tärinäksi. Rekkajonojen ohittelu tuntui yksinkertaisesti pelottavalta ja visiiriin lentänyt mehiläinen kuulosti lähes samalta kuin olisi ampunut shampanjapullon korkin otsaan. Ei ole epäilystäkään, etteikö tämän kaltainen pyörä olisi selvästi parhaimmillaan rauhallisessa kruisailussa.

Kaupunkiajossa moottoripyö-

rällä saa olla tavallista tarkempaan. Aluksi minä uskaltaudun pyörällä Helsingin suuntaan vain iltaisella muun liikenteen rauhoituttua.

Varsinkin aluksi ajaminen vaati jatkuvaa keskittymistä, eikä esimerkiksi Hietsun suunnalla kruisaillessa valitettavasti ehtinyt keskittyä juurikaan paikallisiin nähtävyyksiin, vaikka moottoripyörä ja avoautojen katsotaan yleisesti olevan parhaimmillaan juuri tämän kaltaisessa harrastelijakäytössä. Parina lämpimämpänä päivänä minä ajoin muutaman rauhallisemman lenkin pelkästään shortsit ja t-paita päällä, mutta muuten ajoasuksi vakiintuivat nopeasti farkut ja turvatopattu ajotakki. Maantielle ei viitsi lähteä ilman kaikkia ajovarusteita, sillä niiden asfaltti-ihottumaa ehkäisevästä vaikutuksesta ei ole epäilystäkään.

Kerran minä erehdyin ottamaan pyörällä liikenteessä ollessani tuopin erällä keskustan terassilla. Tämä tuoppi jäi pyörällä liikku-

essa kesän viimeiseksi, sillä tämän jälkeen ruuhka-aikana bussien ja raitiovaunujen sekaan lähteminen oli yksinkertaisesti pelottava kokemus. Ajatus liikenteen nollapromilerajasta on typerää keskustalaista holhouspolitiikkaa, mutta moottoripyörällä raitiovaunukiskoilla taituroidessa huomasi selvästi, kuinka yksikin tuoppi vaikutti moottoripyöräilijälle elintärkeään tasapaino- aistiin ja koordinaatiokykyyn.

Parin viikon ajelun jälkeen pyörän kanssa alkoi päästä paremmin sinuiksi. Silti pyörän koko aiheutti yhä silloin tällöin yllätyksiä. Typerin tilanne sattui Kalliossa linjoilla, kun parkkeerasin pyörän jyrkkään alamäkeen kahden auton väliin eturengas kiveystä vasten. Paikka oli sinänsä mainio, mutta kun piti lähteä pois, huomasin, että en jaksanutkaan työntää vinossa ollut pyörä takaisin ylämäkeen. Onneksi vastapäisessä baarissa ollut setä näki tilanteen ja tarjoutui naureskellen auttamaan.

Born to ride tai jotain. Kuva Erika Eerola

Tämänkaltaisten tilanteiden myötä valtavilla matkapyörillä ajavia Goldwing-kuskeja oppi päivästä riippuen joko ihailemaan tai sitten katsoi, että he ovat ihan sekaisin. Toisaalta – niin naurettavalta kun se saattaa aluksi kuulostaakin – heidän pyörissään peruutusvaihte kuuluu vakiovarusteisiin. Minä itse olisin ollut valmis vaihtamaan Yamahan koska tahansa vähemmän näyttävän näköiseen, neitipyöräksi kutsuttuun Kawasaki ER-5:een.

TURVALLISTA MATKAA

Viime vuosina Suomessa on kuollut liikenteessä vuosittain reilut parikymmentä motoristia. Tänä vuonna yksi uutinen kosketti selvästi muita enemmän: minä olin ehtinyt totutella pyörään reilun parin viikon ajan, kun lehdessä luki, että 28-vuotias moottoripyöräilijä oli kuollut Leppävaarassa. Ensiksi hänen pyöränsä oli sammunut liikennevaloihin, ja kun hän sai pyörän käyntiin, hän kiihdytti täysillä Lintuvaarantien risteyksestä Turuntien mutkaan, mistä pyörä ei enää kääntynytäkään. Tuulilasi-lehdessä olleen jutun mukaan Honda CBR 600 F -kyykkyäpyörän nopeus oli ollut törmäyshetkellä arviolta noin 150–200 kilometriä tunnissa.

Jos moottoripyöräilijä ajaa kaitteeseen 200 kilometrin tuntinopeudella, ei tuolloin voi puhua enää varsinaisesta onnettomuudesta. Minun oli kuitenkin liian helppo ymmärtää kuljettajaa. Jo aikaisemmin mainittujen käyntihäiriöiden takia Yamahalla oli monesti tapana sammuttaa liikennevaloihin, ja ikävä kyllä joudun myöntämään, että minullakin alitajuinen reaktio autoilijoiden torvensoittoon oli kääntää kaasukahva pari kertaa auki-asentoon moottorin jälleen käynnistyttyä.

Yhdysvaltalaisen prätäkähden mittauksen mukaan Yamaha XJ 700 Maxim kiihtyy varttimailin eli 402 metriä 11,79 sekunnissa loppunopeuden ollessa 181,57 km/h. Vertailun vuoksi Honda CBR 600 F:n vastaavat luvut ovat 10,9 s. ja 198,0 km/h. Ehkä elävän ja kuolleen motoristin erottaa kuitenkin siitä, kumpi huomaa ja ymmärtää painaa ajoissa jarrua.

Pelkkä jarruttaminen ei kuitenkaan aina auta, sillä autoilijat olivat monta kertaa ajaa päälleni normaalissa liikenteessä ilmeisesti ihan vain koska moottoripyörä saattaa olla niin vaikea huomata. Vaarallisin tilanne oli, kun olin kääntymässä kaksikaistaisessa risteyksessä Ruoholahdenkadulle tummanvihreän Ford Mondeon vierellä. Yhtäkkiä vain huomasin, että urpo oli oikaisemassa mutkaa suoraan minun kaistalleni. Törmäys oli ehkä noin kymmenen sentin päässä.

Minä opin nopeasti, että moottoripyörällä ei kannatta lähteä ohittamaan hitaammin liikuvaa jonoa, vaikka omalla kaistalla olisikin tilaa. Kaistaa vaihtamassa olleen auton alta olisi vain liian ikävä kuulla klassinen ”minä en huomannut sinua peilistä” -selitys.

Lopuksi pitänee vastata monien teekkareiden esittämään kysymykseen ”saiko pyörällä naisia”? Aina-kin moni tyttö halusi kyytiin, mutta valitettavasti minulla ei ollut kahta kypärää.

Sensuroitu
verkosta mainosten
suuren koon vuoksi.

MILLAISENA SUKUPUOLIROOLIT NÄYTTÄYTYVÄT KILTALEHDISSÄ? TEEKKARITYTTÖJEN PUHEENJOHTAJA JA NAISTUTKIMUSTA OPISKELLUT OIKEUSTIETEILIJÄ SELAILIVAT KAHDEN KILLAN ÄÄNITORVIA JA POHTIVAT, MIKÄ ON NAISEN PAIKKA NIIDEN SIVUILLA.

Teekkarityttöjen puheenjohtaja **Ami Sjögren** selaillee puunjalostajakillan Juopuu-lehteä (1/2005).

Suuressa välinetestissä pohditaan, saisiko nainen ison O:n parhaiten dildon, banaanin vai värinääkulla varustetun kännykän avulla. Samalla sivulla on sarjakuva, jossa miesinönööri alkaa läähättää, kun luulee naiskollegan tekävän aloitteen hissien edustalla: ”Mä haluan kakkoseen. Voisitko painaa?” Toisessa lehden sarjakuvassa vähäpukeinen isotissinen nainen syö jäätelöä, joka muuttuu yllättäen miehen kaluksi.

– Joskus olen erehtynyt lukemaan Juopuuta kiltahuoneella ja ollut ihan että mitä, kato pehmo-pornojulkaisu. Tällaiset yltiösovinnistiset jutut, jotka toivon mukaan ainakin on tarkoitettukin ylilyönneiksi, voivat hyvin tehtyinä olla huvittavia. Mutta tässä lehdessä mennään niin pitkälle, että siirytään huvittavuudesta ärsyttävään. Tämä keskittyy vain alapääjuttujen ympärillä pyörivään mukahuumoriin. Ehkä sen verran kuitenkin olen nipottaja. Tässä ei vain minun mielestäni ole mitään hauskaa.

Mutta onko se nipottamista?

Juulia Jyränki on Helsingin yliopiston naistutkimuksen opiskelijoiden ainejärjestö Asenne F:n puheenjohtaja. Juopuu tuo hänelle mieleen keskustelut, joita on käyty miesvaltaisten työpaikkojen tyttökalentereista.

– Jos työpaikalla on edes yksi nainen, voidaan ajatella, että tyttökalerteri seinällä on toista sukupuolta syrjivää työpaikkakulttuuria, sillä kalenterin ja naisen välillä on väistämättä yhteys. Tietysti myös työpaikalla, jossa on pelkkiä miehiä, kalenteri välittää tiettyjä asenteita, mutta mikäli työpaikalla on edes se yksi nainen, tyttökalerterilla on väistämättä konkreettisia vaikutuksia työilmapiiriin. Tässä on sama ilmiö. Kukaan nainen teekkarikulttuurin piirissä ei voi sivuuttaa sitä, että se, mitä näissä lehdissä puhutaan naisista, koskettaa myös häntä itseään sitä kautta, että hän edustaa samaa sukupuolta kuin naiset, joita teekkarilehdissä asenteellisesti kuvataan.

Jyränki huomauttaa, että kritiikkiä esittävä leimataan helposti tosikoksi, jolla ei ole huumorintajua.

– Opiskelijakulttuuri on perinteisesti ollut sitä, että virallisen ja akateemisen rinnalla tehdään jotain irrottelevaa. Irrotteleminen saattaa olla puhetta seksistä. Mutta mikä siinä on, että puhe seksistä muuttuu niin helposti seksismiksi?

TEKKARISUODATIN KÄYTTÖÖN

Automaatio- ja systeemiteknikan killan Villi & Vapa -kesäekstran (syksy 2005) kannessa on kaksi tyttöä bikineissä kalastusvälineet käsisään. Lehden sivuilla seikkailevat miestätekkarit, ja esimerkiksi katiskaa kuvaillaan sanoilla ”savolaisnai-

sen takapuolen muotoinen”.

– Tämä ei juuri poikkea mistään iltapäivälehdistä. Naiset ovat päässeet lähinnä kanteen edistämään jakelua, poseeraamaan teknisten välineiden keskelle, Juulia Jyränki toteaa.

Kultaisen Tomaatin teemanu-

Kultaisen Tomaatin toimitus painatti Villi & Vapa -numeron kunniaksi myös kalastusaiheisia Uitun iso Muikku -paitoja.

mero on kuitenkin melko kaukana Juopuun tyylistä.

– Tässä on onnistuttu siinä, mitä Juopuussakin on kaiketi haettu. Kaikista näistä näkee läpi sen, mitä tarkoitetaan, mutta jutut on jaksettu kuitenkin taiteilla stoorimuo-

puolelle.

– Tavallaan se on tällainen teekkari-suomi-teekkari-generaattori, joka tulkkaa sen, mitä milläkin hurjan kuuloisella herjalla haluttiin sanoa. Sitten selviää, että ahaa, se olikin hauska juttu, vaikka se alun-

”mua ei tytöillä”.

Sopeutuminen voi onnistua päällisin puolin helposti, mutta siinä ei välttämättä näy koko totuus. Yksi haastateltavista totesi, että tekkari-ilmapiiiri opettaa olemaan ottamatta asioita henkilökohtaisesti. ”Mutta olemmeko pinnallisia suojellaksemme sisimmäs-

sämme asu-

Ai mikä sukupuoli-näkökulma?

toon hauskaksi, Ami Sjögren sanoo.

Kiinteistötaloutta maanmittausosastolla opiskeleva Sjögren on tyytyväinen myös oman kiltansa lehteen.

– Geometres on hirveän kiltti ja asiallinen lehti. Ehkä sekin vaikuttaa, että meillä on tyttöjä ja poikia suunnilleen saman verran ja killan aktiiveina tyttöenemmistö. Lehdessä on lähinnä hauskoja juttuja killan tapahtumista ja muutama kevyt huumoripalsta.

Teekkarityttöjen puheenjohtaja ymmärtää, että ulkopuoliselle teekkarikulttuurin kommunikaatio voi joskus näyttäytyä outona.

– Aluksi voi tuntua, että täällä on ihan hirveää juttua, mutta siihen tottuu. Täällä hetken aikaa pyörittyään tajuaa, että tarvitsee teekkarisuodattimen. Jos juttujen tyyliin ei totu, niin täällä ei varmastikaan viihdy. Teekkarikommunikaatio on ajoittain niin sadistis-sarkastista kun voi olla, vaikka teekkarit ovat kuitenkin suurimmaksi osaksi kauhean kilttejä. Toisaalta taidan olla vähän jäävi sanomaan mitään,

perin kuulosti niin pahalta,

että heikompa hirvittää. Teekkareiden välinen kommunikointi saattaa usein sivullisen korviin kuulostaa jopa julmalta, mutta se tuntuu olevan iso osa teekkarikulttuuria.

HYVIÄ JÄTKIÄ

Sjögreniä kuunnellessa tuntuu, että naisen paikka Otaniemen viestintäkulttuurissa on säilynyt ainakin viimeisten kymmenen vuoden aikana melko samanlaisena. Olipa sukupuoli kynnyskysymys tai ei, harva voi täysin välttyä asian pohtimiselta. TKK:lla puheviestintää opettava **Eeva-Leena Aittoniemi** haastatelli lisensiaatintyöhönsä 1960-luvun lopulla ja 1970-luvulla syntyneitä naisteekkareita.

Haastatteluissa tuli esille, että naisten on parempi olla loukkaantumatta herjan heitosta. On vain opittava vastaamaan samalla tavalla, muuten jää jalkoihin. ”Pitää tulla itsevarmaksi eikä saa häkeltä pienenä. Naisalalla ei olisi oppinut

vaa

naisuutta, joka ei ehkä sittenkään kestä kyseenalaistusta?”

Aittoniemi kertoo, että monet haastateltavat ajattelivat hyvän jätjän roolin olevan kaikkein tavoittel-tavin. Useimmat eivät kuitenkaan tunteneet olevansa riittävän rempeitä ja avoimia. Rooli vaatii vielä paljon muutakin.

– Ei korosta sitä että on nainen, ei keikistele. On miesten kanssa tasavertainen, pystyy keskustelemaan asioista. Osaa normaalisti olla poikien kanssa, osaa juhlia ja juoda. Ei mikään seksiobjekti, johon suhtaudutaan tyttönä. Ei luo miesporukassa turhia paineita ja jännitteitä sukupuolensa vuoksi. Yrittää hir-

veästi sopeutua ja tulla samanlaiseksi kuin poikaporukka. Rehti ja reilu, aito. Ei mikään neitimäinen hienostelija, Aittoniemi luettelee haastateltavien kuvauksia hyvästä jatkästä.

Sjögren mainitsee saman ilmiön.

– Löytyy tietysti naisteekkareita, jotka käyttäytyvät äijämäisemmin, ronskimmin mitä usein naisilta odotetaan. Heidät huomataan varmasti helpommin kuin ne, jotka käyttäytyvät kuten ”perusnainen”. Tytöt näkyvät ja kuuluvat eri tavalla kuin pojat, teekkariyhteisössä se jää helposti kovempaa ääntä pitävien miekkosten varjoon.

Sjögren ei usko, että teekkarikulttuuri vaatisi tytöiltä erityisesti mukautumista.

– Ei siihen ole ainakaan pakko mukautua, koska täällä on kuitenkin niin monenlaisia mahdollisuuksia. Jos perinteinen teekkarimeininki ei tunnu itsestä hyvältä, niin täällä löytyy varmasti porukkaa, jonka kanssa voi toimia omalla tavallaan.

AIKA AHTAAT ROOLIT

Kiltalehtien tekemiseen osallistuu usein vain muutamia teekkareita.

– Verbaalisesti lahjakkaat, jotka ovat taipuvaisia värikkääseen kielenkäyttöön ja pyrkivät yleensäkin saamaan ihmisissä aikaan erilaisia reaktioita, hakeutuvat tekemään lehtiä, eli he näkyvät ja kuuluvat. Silloin muodostuu sellainen kuva, että kyseinen tyyli olisi hirveän voimakas. Jos esimerkiksi Juopuu todellakin edustaisi kaikkien puulaisten käsitystä hauska julkaisusta, olisin todella yllättynyt.

Juulia Jyränki pitää ongelmallisena sitä, että kiltalehdissä pieni porukka saa puhua kaikkien puolesta.

– Tässä on kysymys myös vallasta. Jos näin pieni vähemmistö saa puhua kaikkien puolesta, ja valtaa vielä käytetään stereotyyppisten sukupuolikäsitteiden uusintamiseen, niin se on aika surullista.

– Sukupuolinäkökulman lisäksi näistä lehdistä tunkee esiin uskomaton heteroseksuaalisuus. Aivan kuin olisi olemassa vain yhdenlaisia seksuaalisuutta. Miehet hallitsevat tekniikan maailman ja heidän mielenkiintonsa kohdistuu naisiin, joilla on syvästi uurretut kaulaukot ja lyhyet hameet. Naisen ainoa rooli olla heterofeminiinisesti pukeutuva ja käyttäytyvä kohde.

Jyränki näkee kaikkein ongelmallisimpana Juopuun ”työstöselostuksen”.

– Tässä yritetään imitoida alaan liittyvää kieltä, jota tosiasiaa sekä naiset että miehet käyttävät. Kun tästä on tehty seksistinen teksti, jossa muuttujina ovat rintavarustus, pano-seura ja kaato, niin sehän tarkoittaa, että naiset syrjäytetään koko opiskeluun liittyvästä maailmasta, koska tässä puhutellaan vain heteromiehiä ja vieläpä vain yhden ainoan sorttisia heteromiehiä.

– Jos nainen haluaa toimia teekkarina teekkariyhteisössä, niin tarkoittaako se väistämättä sitä, että on hyväksyttävä teekkarikulttuurin rakenteelliset ehdot? Jos haluaa olla kunnon teekkari, niin kaikki tämä on vain sulatettava ja karsittava kriittisyys pois. On todella risi-tiriitaista, jos tulevaan ammattiin liittyvän identiteetin omaksuminen vaatii sitä.

Rakkautta & Anarkiaa

Velhon liikkuva linna uhmaa fysiikan lakeja vuoristomaisemissa.

Suomen suurin elokuvafestivaali paahtoi taas tänä vuonna kävijäennätyksiä. Rakkautta ja Anarkiaa -festareilla kävi viikon aikana yli 41 000 kävijää, ja monia näytöksiä myytiin loppuun. Festareiden järjestäjät ovat tästä riemuisaan ja kiittelevät ylitsevuotavasti kävijöitä.

Kaikki eivät ole kehityksestä aivan yhtä innoissaan. R&A:n kotisivujen keskustelupalstoilla on valitettu niin lipunmyynnin logistiikasta kuin hintatasosta: lippujen hinnat ovat nousseet toissavuotisesta yli 15%.

”Tästä herää kysymys, että ovatko festarit paisuneet jo liian isoksi. Enää ei vain friikkiporukka käy R&A:ssa vaan siitä on tullut koko kansan juhla”, kommentoi keskustelupalstalla nimimerkki Yuen Kat ja toivoo samalla, että festareiden suurempi koko toisi mukanaan tasokkuutta leffatarjontaan.

”Pelkään, että festareiden taso laskee tämän kansan juhlan seurauksena – enemmistö saa mitä haluaa. Nytkin on mielestäni liikaa sellaisia elokuvia, jotka tulevat normaaliin levitykseen”, toteaa nimimerkki Toni.

Oli hyvää tai ei, festarit pyörähtävät käyntiin taas ensi vuonna 14.–24.9.2006.

LIIKKUVA LINNA

Japanilainen Studio Ghibli on ollut kunnolla jokakansan suosikki siten Henkien kätkemän, ja Liikkuva linna jatkaa tätä rataa. Päähenkilönä on taas nuori tyttö, ja elokuvan maailma on ihmeellisempi kuin mikään Star Warsin planeetoista konsanaan.

JENNI STENMAN

Hattukaupassa työskentelevä Sophie joutuu ongelmiin, joista hänet pelastaa sattumalta Hauru-velho. Haurulle mustasukkainen Turhamaisuuden noita tuimistuu tästä ja noituu Sophien 90-vuotiaaksi mummoksi. Etsiessään ratkaisua kiroukseen Sophie päätyy taloudenhoitajaksi Haurun liikkuvaan linnaan, jossa hän ystävystyy muiden linnan asukkien kanssa.

Sophien seikkailuja on lumoavaa seurata ehkä juuri siksi, että Sophie ei todellakaan ole se täydellinen prinsessa, jota lapsille tyrkytetään esikuvaksi. Sophie joko ratkaisee ongelmat ystäviensä ja onnen avulla – tai sitten mokaa täysin.

Elokuvan muutkin päähenkilöt ovat monivivahteisia. Hauru-velho on toisaalta rohkea ja periksi antamaton, toisaalta holtiton väty, eikä Turhamaisuuden noitakaan ole täynnä pahuutta.

Piirrosjälki animaatioissa on äärettömän kaunista ja suorastaan houkuttelevaa: tuonne minäkin haluaisin matkustaa! Tosin eniten kicksejä insinöörinalku saa erilaisista härveleistä, joita elokuvassa esiintyy monia, kaikkein kiehtovimpana Haurun liikkuva linna. Hyvänä kakkosena tulevat pomikoneet, jotka tosin muistuttavat etäisesti Hitler-dokumenttien B52:ia.

Elokuvan tarina on ainoa, joka jättää toivomisen varaa. Se on sekava, hyppii sinne tänne ja paikoitellen pudottaa täysin kärryiltä. Tämä ei kuitenkaan oikeasti haittaa fantasiasanimaation jyristäessä tajuntaan, ja jälkeensä olo on onnellinen, vaikka osa juonesta menikin ohii. Ei se tarina vaan se fiilis.

Pauliina voitti avustaja-arvonnan

Polyteekkari osallistui syyskuun lopulla TKK:n päärakennuksen aulaan järjestettyyn Kampusriehaan kymmenien TKY:n alayhdistysten ja yhteistyökumppaneiden kanssa.

Yleisen fiilistelyn lisäksi Polyteekkari oli paikalla haalimassa lisää innostuneita lehden avustajakuntaan. Kiinnostusta riitti, mutta avustajalistalle mahtuu vielä niin piirtäjiä, valokuvaajia kuin tietenkin kirjoittajia. Kirjoittamisen aiheet voivat vaihdella kevyistä heitoista pakinoihin, taidearvosteluihin, tietokonepelien esittelyyn tai vaikka vakavampiin tiedeuutisiin.

Lyhyistä jutuista maksetaan lähtökohtaisesti noin 20 euron korvaus, pidemmistä 40 eurosta ylöspäin. Rahan takia hommist ei kannata siis haaveilla, mutta Polyteekkarin toimittajana voi esimerkiksi päästä jännittäviin paikkoihin tapaamaan mielenkiintoisia ihmisiä. Lisätietoja voi kysellä virka-aikaan osoitteesta toimitus@polyteekkari.fi.

Kampusriehassa Polyteekkari järjesti ehdollisen mp3-soitin-arvonnan. Ehdollisen, sillä voittajan piti sitoutua kirjoittamaan lehdistökappaleesta juttu lehteen. Vajaan neljäkymmenen kilpailuun osallistuneen joukosta onni suosi puunjalostustekniikkaa toista vuotta opiskelevaa **Pauliina Mattilaa**. Onnea Pauliinalle.

Sysäys nykyaikaan

Amukahdeksalta tihrustin myyränsilmän tietokoneen näyttöä. Oliko huono tuuri ni käsittämättömästi kääntänyt kurssiaan? Olin voittanut Applen iPod Shuffle mp3-soittimen Kampusriehan Polyteekkari-lehden kilpailusta. Jouduin aivan uuden tilanteen eteen: edellinen kunnolla käyttämäni kannettava soitin oli yli 10 vuotta vanha klassinen Sonyn kasetti-Walkman. Enkä minä edes omista mitään musiikkia omalla koneellani.

Havahduin olevani täysin jäljessä nykitekniikasta. Tähän mennessä cd-levy oli minulle tekniikan viimeisin edistysaskel. Nyt pyyhkekumin kokoiseen soittimeen mahdutankin haluamieni kappaleiden lisäksi mitä tahansa muita tiedostoja. Todennäköisesti nykyiset mp3-soittimet sekä ylipäättään digitaalisessa muodossa olevan musiikin määrä kehittynevät valtavasti lähivuosina.

Toisin kuin cd-soittimet, iPod ja muut mp3-laitteet vaativat käyttäjää hakemaan koneelle musiikkia digitaalisessa muodossa. Monelle on suuri houkutus ladata kappaleita ilmaiseksi internetin tarjoamilla hakuohjelmilla. Musiikkikaupat ovat pakon edessä ryhtyneet myymään musiikkia internetissä cd-levyen lisäksi myös mp3-muodossa. Kuitenkaan ostettu musiikki ei ainakaan vielä tarjoa mitään

enempää kuin mitä ilmaiseksi ladattu musiikki tarjoaa.

Pientä esinettä hypistellessäni huomaan vähän kaipaavani vanhaa kunnon cd-soitinta ja siihen liittyviä rituaaleja. Cd-levyjen kuuntelu on aina kokonaisvaltaisen kokemus. Aluksi punnitsen mielialaani ja suunnittelen, mikä levy sopisi parhaiten tunnelmaan. Samalla kun tutkiskelen cd:n kansia, annan mielen muokautua ensitahtien tuomaan fiilikseen. Ehkä musiikki tuntuu menettävän merkitystään, koska mikä tahansa biisi on saatavilla koko ajan ja missä tahansa pelkällä napin painalluksella.

Vaikka cd-soittimissa on oma tunnelmansa, ovat mp3-soittimet kieltämättä käteviä: ne ovat pieniä ja kevyitä. Itse cd-soittimen lisäksi täytyy mukana raahata läjä levyjä, kun taas iPodiin mahtuu parhaimmillaan noin 1500 cd-levyllistä musiikkia. Lisäksi soitin toimii USB-muistitikkuna, joten siinä voi säilyttää lisäksi vaikka valokuvia.

Vaikka hieman skeptisesti suhtaudunkin näihin uuden sukupolven laitteisiin, täytyy myöntää, että ensimmäinen kuuntelukokemukseni iPodilla lämpimässä syysauringossa busipysäkillä Coldplayn iskiessä tajuntaani oli loistava. Arpaonneni ansiosta joudun liittymään omissa maailmoissaan kulkevaan urbaaniin nappikuulokesukupolveen. Enköhän minä sopeudu.

PAULIINA MATTILA

Baby Jane – enemmän kuin lesboromaani

Kun kirjan aiheena on seksityöläisen arki ja päähenkilöinä lesboja, saattaa moni poika innostua. Kimpapakivaa tai naisten välistä mutapainia ei **Sofi Oksasen** toisessa romaanissa *Baby Jane* kuitenkaan ole tarjolla.

Oksasen romaanin aiheiden kirjo on astmaattisen hengästyttävä. Oksanen vyöryttää lukijan eteen muun muassa seuraavat teemat: seksuaalisten vähemmistöjen baari- ja pariutumiskuviot, parisuhdeväkivalta ja naisen väkivaltaisuus. Myös huono seksi miehen kanssa, naisen ikävän lievittäminen kuumilla kylvyillä sekä mielenterveysongelmat ovat käsittelyssä. Aika paljon aiheita ahdettuna pariin sataan sivuun.

Mutta paljosta voi Oksasen romaanin myös kehua. Kirja raottaa nasevasti seksityöläisen arkea, sitä kuinka miesten huohotuksesta tehdään bisnestä. ”Väillä Piki ruokki kissat ja palasi sitten taas töiden pariin, vihelteli välillä, naputteli laskinta ja kirjanpidon selvitettyään alkoi valmistella kasettien nauhoitusta. Puoli tuntia orgasmin ääniä c-kasetille. Toiselle kasetille Piki luki pornolehdistä asiakkaan suosikkitarinan.”

Ehdoton saavutus Oksaselta on Helsingin lesboskenen osuva kuvaaminen. ”Minulla ei ollut enää mitään vaikeuksia päästä mihinkään, eikä yksikään pikku rekka tullut aukomaan päätäni minulle. Sain olla ihan kuinka femme vain halusin, sillä Piki oli pyörinyt piireissä vakuuttavasti yli kymmenen vuotta

JOHANNA MITTUNEN

ja hänessä oli sen verran sementtistä lepakkoa, ettei kukaan tullut häätämään minua pois Herculeksen jonosta.” Vaikka lesbojen valitsemisen kirjan päähenkilöiksi on Oksaselta tietoinen valinta, ei romaani jää pelkäksi lesboromaaniksi. Kirja kertoo ikaikäisen tarinan rakastamisen vaikeudesta, eikä jää pelkäksi poliittiseksi pamfletiksi.

Sillä ennen kaikkea *Baby Jane* on rakkaustarina ja kertomus siitä, kuinka ”oikeat sanat osuvat väärin paikkoihin ja väärät oikeisiin. Siitä irtautuminen on veristä”. Tämä ei

ole Oksasen romaanissa pelkkä metafora. Kirjan nimi tulee elokuvasta *What Ever Happened to Baby Jane?*, joka kuvaa sisarusten kateus- ja vihasuhdetta sekä vallankäyttöä. Oksanen kuvaa armottomasti, kuinka rakastamaansa ihmistä voi piinata sanoin – rakkaudesta. Ja kuinka lopuksi, kun kaikkeen väsyä ja pettyä, päätyy yhdentekevien ihmisten sänkyihin ”nylkyttäväksi” ja jopa sattutamaan rakastettuaan fyysisesti.

Sofi Oksanen: *Baby Jane*. WSOY 2005, 231 s.

Kampus keskustelelee

Päätöksentekotavoista ja

Polyteekkarin hauskuudesta

POLYTEEKKARIN MIELIPIDEPALSTALLA SANA ON VAPAA KAIKILLE LUKIJOILLE. TOIMITUS@POLYTEEKKARI.FI.

Polyteekkari sai palautetta

(Emme ole varmoja oliko kaikkea palautetta tarkoitettu julkaistavaksi, joten julkaisemme kirjoitukset ainoastaan kirjoittajien etunimillä.)

Lukijapalaute!

Perjantai-illan tiimellyksessä törmätyäni lehteenne täytyy näin antaa mitä mahtavinta palautetta! Olen vierailulla humanistisesta täällä reservaatissa ja täytyy sanoa – pääkirjoitus edusti juuri tätä koko härellä. Ennen kaikkea haluan painottaa vierailun virkistävää vaikutusta. Meillä yliopistolla kun ei miehiä ole, ei. Tai massoista ei ainakaan ole puhuminen. Tervetuloa visiitille! Jääkää vaikka pidemmäksi aikaa, jotta me humanistit vielä muistaisimme, mikä on mies. Erityiskiitos paljaista ylävartaloista myös tyttöteekkariystävieni puolesta!

Satu

Tervehdys!

Täytyy antaa palautetta teidän uusimman numeronne pääkirjoituksesta ja kansikuvasta: aivan mainiot! Kerrankin puolialastomia miehenalkuja lehdessä! Tosin ne kaksi pitkä poikaa olisivat voineet olla vähän ruskettuneempia... Pääkirjoituksen luin toistamiseen ja nauroin vieläkin! Teillä on hyvät pointit.

Tietoisu: yksi keino poistaa puutteita on masturbaatio.

Katja

Hei!

Älkää toki poistako ruokalistoja lehdestänne. Monet nappaavat lehden telineestä juuri niiden takia ja samalla siten vilkaisevat muitakin juttuja mitä muuten eivät lukisi. Minä sen sijaan luen lehden kannesta kanteen ja suorastaan odotan sen ilmestymistä, tuotos on välillä suorastaan ihailtavan teekkarimaista journalismia ja itse en ainakaan kaipaa Ylioppilaslehden yltyötasa-arvoista tiedotustapaa. Hauskuus ja rehellisyys kunniaan, vaikka tasa-arvon kustannuksella! Mutta luen minä niitä ruokalistojakin joten ettehan poista niitä, ettehan?

Katariina

Toimitus vastaa

Saadun palautteen perusteella ruokalistojen julkaisu tulee jatkumaan Polyteekkarissa ikuisesti. Tai ainakin niin kauan kuin lehti on olemassa.

Toimitus

Palautetta Polyteekkarista

Ylioppilaslehden julkaisemat lainaukset Polyteekkarissa esitetyistä naisista koskevista kommentista kirjoittivat miesteekkareiden kynistä ajattelemattomia vastaiskuja Ylioppilaslehteä kohtaan. Santeri, Mikko ja Juho kuvaavat Ylioppilaslehteä ”kuivuuteen asti vakavamieliseksi”. Polyteekkari ei taas ole kirjoittajien mielestä ollenkaan ”niin tylsä” ja ”poliittisesti korrekti”. Kirjoittajat miettivät myös, miten Ylioppilaslehti olisi kenties muotoillut Polyteekkarin jutuissa esiintyviä lauseita.

On äärimmäisen hyvä, että Polyteekkari ei halua olla kuiva ja vakavamielinen. On kuitenkin äärimmäisen surulista, että Polyteekkarissa kuivuus ja vakavamielisyys tunnutaan mieltävän synonyymeiksi yhteiskunnallisuuden ja

uskottavuuden kanssa. Sovinistiset väliotsikot syövät uskottavuutta. Ja myös ”kuivista” aiheista, yhteiskunnasta ja jopa politiikasta, voidaan kirjoittaa mielenkiintoisesti ja raikaaasti.

Ylioppilaslehti onnistuu tässä mielestäni harvinaisen usein. Polyteekkarissa ei sen sijaan edes yritetä, vaan kaikki vähänkin vakavalta kalskahtavat aiheet sivuutetaan surutta ja sivut täytetään mukahauskoilla pissakakka- ja sovinistiletkauksilla, katugallupeilla tai teekkareiden pienistä piireistä kertovilla reportaaseilla, jotka harvoin onnistuvat edes perustelemaan olemassaoloaan. (Toki on myönnettävä, että poikkeuksiakin – siis hyviä juttuja – on aika ajoin nähty.)

Mielestäni ylioppilaslehtien tulisi olla eräänlaisia ajatusia tuulettavia edelläkävijöitä. Niiden tulisi olla rohkeita, uusien näkökulmien ja ajatusten esilletuoja. Valtamedian ja valtavirtojen rakkikoiria.

Helsingin Ylioppilaslehti on omien lukukokemuksieni perusteella Suomen ainoita ylioppilaslehtiä, jotka onnistuvat tuon ideaalin tavoittelussa edes kohtuullisesti. Minusta Polyteekkarinkin kannattaisi mieluummin kilvoitella Ylioppilaslehden kanssa kuin ryhtyä parhaamaan sitä heppoisilla ja mukahauskoilla argumenteilla.

Laajentakaa aihepiirejä! Ideoikaa ja kirjoittakaa paremmin! Sitten ruokalistojenkin julkaisemisesta voitaisiin ehkä luopua.

Samuli

Politiikkaa ja järkiperusteita

Christian Elg (Polyteekkari 12/05) kirjoitti TKY:n päätöksenteosta usein ulospäin näkyvästä yksituumaisuudesta muun muassa, että TKY:ssä ei nykyään puoluepolitiikalla ole kovin vahvaa jalansijaa ja että käsiteltyihin asioihin otetaan kantaa useimmiten järkiperustein ja

siispä saavutetaan useasti myös yksimielisyys. Kokemukseni mukaan Elg ei ole mielipiteineen yksin tässä yhteisössä.

Miten ihanan naiivi maailmankuva! Ajatellaan, että on olemassa jokin absoluuttinen yhteinen hyvä, joka voidaan yleisesti hyväksyä, kunhan vain unohdetaan ”politiikointi” ja tarkastellaan asioita kaikin puolin ”järkevästi”. Ei siis mikään ihme, että äänestäminen ja vaikuttaminen ylipäätään ei ole täällä päin kovin suosittua. Asiathan kuitenkin lopulta hoituvat ainoalla järkevällä tavalla.

Kysymykseksi kuitenkin jää, kuka määrittää järkevän ajattelutavan, millä perusteella joku mielipide on järkevästi perusteltu ja miksi taas joku toinen ei. Loppuun asti vietyä tätä järjestelmää kutsutaan diktatuuriksi. Ja tämän takia ajattelutapa onkin melkoisen vaarallinen.

Maailma, tai edes Otaniemi ei nimittäin ole yksinkertaisen mustavalkoinen. Eri ihmiset katsovat samaakin asiaa hyvin erilaisista näkökohdista ja tekevät siitä hyvin erilaisia johtopäätöksiä. Loogisena seurauksena tästä on, ettei aina voi olla olemassa järkivaihtoehtoa, joka olisi kaikkien hyväksyttävissä.

Tämän tunnustaminen on kriittistä, jotta aitoon demokratiaan voidaan päästä. Muutoin on ihan turha kuvitella, että valitettavan laaja nukkuvien puolue saataisiin kiinnostuneeksi yhteisistä asioista.

Vaikuttaminen ja päätöksenteko ei ole mitään joo-joo-miesten ja -naisten hommaa, vaan sen pitäisi nimenomaan olla avointa ja välillä kärkevääkin mielipiteenvaihtoa eri vaihtoehtoista ja mahdollisuuksista. Vain näin voidaan löytää se aito suurin yhteinen tekijä eri toimijoiden ja tavoitteiden välillä. Harva saa tavoitteitaan läpi yksin, ja siksi väistämättä muodostuu erilaisia puolueita.

Yleisesti tällaista kompromissien haun järjestelmää kutsutaan politiikaksi. Jostain syystä Otaniemessä tämän tunnustamista vältetään kuin ruttoa.

Johanna Tikanmäki

Otaniemen Keskustaopiskelijat ry.

APROPOO

"JASKA JOKUNEN"

K-K
SCHULZIN MUKAAN
2005

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA

TKY järjestää yhteistyössä Teekkaripurjehtijoiden kanssa EAI-kurssin. Kurssi järjestetään kolmena arki-iltana viikolla 44 eli 31.10., 1.11. ja 3.11. klo 17.00–21.30. Kurssi pidetään Maarintalon seminaarihuoneessa. Kurssi maksaa 30 euroa/hlö. Hintaan sisältyy kurssin lisäksi EA-kortti. Mukaan mahtuu 20 nopeinta ilmoittautujaa. Ilmoittautumiset Tuula Ilmekselle TKY:n sihteeristön teekkaripalveluun perjantaihin 21.10. mennessä. Maksu suoritetaan ilmoittautumisen yhteydessä eli paikalla pitää käydä henkilökohtaisesti. Lisätietoja jutta.lindqvist@tky.fi.

Kysyttävää opintoaikojen rajauksista?

Esitä opintoaikojen rajauksiin liittyviä kommentteja ja kysymyksiä uutisryhmässä tky.kopo! Lisätietoja aiheesta löytyy TKY:n verkkosivuilta www.tky.fi.

Sitsilaulukilpailu

Akateeminen sitsiseura ja TKY järjestävät yhdessä sitsilaulukilpailun, jonka pääpalkintona on 100 €. Kilpailu on avoin kaikille akateemisille korkeakouluopiskelijoille sekä Teknillisestä korkeakoulusta loppututkinon suorittaneille henkilöille.

Kilpailuun osallistuaksesi sinun tulee kirjoittaa uusi viinilaulu (punaviini, valkoviini tai kuohuviini). Sävel on vapaa eli sanoituksen voi tehdä myös ennalta tunnettuun melodian. Laulun kieli voi olla suomi, ruotsi tai jokin muu. Tarkempaa tietoa kilpailuehdotusten kriteereistä löytyy osoitteesta <http://sitsi.tky.fi/>. Kilpailuehdotukset tulee toimittaa 28.10.2005 klo 24.00 mennessä sähköpostitse osoitteeseen sitsilaulukilpailu@tky.hut.fi.

Kilpailun finaalit järjestetään perjantaina 4.11.2005 Akateemisen sitsiseuran sitsilaulusitsien yhteydessä. Yleisöäänestys ja palkintojenjako tapahtuu TKY:n laulukirjan läpilaulun yhteydessä maanantaina 7.11. Kilpailun kolmen parhaan sitsilaulun tekijät palkitaan diplomein. Lisäksi parhaat TKY:n jäsenten tekemät ehdotukset palkitaan 100:n, 50:n ja 20 euron rahapalkinnoin. 7.11. järjestettävän yleisöäänestyksen voittaja palkitaan 30 euron rahapalkinnolla. Yleisöäänestykseen osallistuvat myös muiden kuin TKY:n jäsenten tekemät ehdotukset.

Muista, ettei ole olemassa sitsilaulun kirjoituksen ammattilaisia – olet asiantuntija siinä missä muutkin, joten tervetuloa mukaan kilpailuun! Lauhahtavin terveisin, Marcus Nybergh sitsilaulukilpailun asiamies

Fuksien Yösähly 20.10.2005

Fuksijoukkueet mittelevät voimiaan perinteisen, rentohenkisen säilyturnauksen muodossa 20.10. klo 21 alkaen Otahallissa. Rento ja letkeä turnaus pelataan sekajoukkuein. Mukaan mahtuu 24 nopeinta joukkuetta ja lysti maksaa 10 euroa joukkuetta kohti. Seuraa ilmoittelua!

Kysymyksiä voit esittää sähköpostitse Liikuntatirehtöörille osoitteeseen timo.perkola@tky.fi.

TKY:n koulutuspoliittinen sektori

TKY onnittelee uskollisia työntekijöitään!

Teekkaripalvelun Tuula Ilmes (Teekkari h. c.) on ollut TKY:n palveluksessa 40 vuotta ja talousjohtaja Erkki Koski (Teekkari h. c.) 25 vuotta. Ylioppilaskunta kiittää ja onnittelee sekä toivottaa tsemppiä tuleviinkin vuosiin!

AKAVAn korkeakoulukierros saapuu Otaniemeen

Jussi Saloranta AKAVAn opiskelijavaltuuskunnan AOVAn puheenjohtaja saapuu kertomaan Suomalaisesta työmarkkinajärjestelmästä. Jussi vastailee kysymyksiin, jotka koskevat työsopimuksia, työttömyyskassaa ja itse keskusjärjestöä. Tapahtuma järjestetään päärakennuksen ala-aulassa torstaina 20.10. klo 10–14.

Tule paikalle ja turvaa selustasi!

www.tek.fi

IVA LA REVOLUTION

Muista Vaalikarnevaali 27.10. Smökissä!

TKY

Teknillisen Korkeakoulun Ylioppilaskunnan Yläneuvostovaalit 2005 www.tky.fi/vaalit/ 1.-2.11.

Äänestysajat TKK:n päärakennuksen ala-aulassa

1.11. kello 9.30–18.00
2.11. kello 9.30–19.00

Sähköinen äänestys osoitteessa www.tky.fi/vaalit/

1.11. kello 9.30–24.00

Ennakkoäänestys TKK:n päärakennuksen ala-aulassa

27.10. kello 11.30–18.00

Sähköinen ennakkoäänestys osoitteessa www.tky.fi/vaalit/

26.-27.10. kello 7.00–24.00

Killat ja yhdistykset! Toimittakaa tiedot ajan-kohtaisista tapahtumistanne viimeistään 7 päivää ennen lehden ilmestymistä osoitteeseen: toimitus@polyteekkari.fi. Otsikosta on hyvä ilmetä, että materiaali on tarkoitettu tälle palstalle. Tapahtumia voi esitellä lyhyesti, liittää mukaan myös yhteystiedot.

KILLAT

Athene

ke 12.10. Pubi-ilta med Prodeko & AK, Rantsu.
Otetaan makutuntumaa kaverikiltoihin tunnelmallisen pubi-illan merkeissä. Tiedossa oluiden maistelua, live-musiikkia, baaripähkinöitä, tikanheittoa ja muuta ohjelmaa.
to 20.10. Höpöhöpösitsit, Smökki + Gorsu.
Klassikko jo syntyessään. Athenen ikiomat sitsit, joille tyypillisiä piirteitä ovat hassut kostyymit, opiskelijahintainen ruoka ja estoton humaltuminen.

Koneinsinööriilta

To 13.10. Havana Club, Smökki.
Vko 42. KURVi, Harjoitusalueella.
Ti 18.10. Viini- ja juustoilta, OK20 iso + Sauna.
Ke 19.10. Didrichsenin taidemuseoon.
Pe 21.10. Tapanilaan kiipeilemään.
To 3.11. Bordelli, Smökki ja Rantsu.
Ke 16.11. Inttibileet, Gorsu.
To 17.11. Harkkasauna, OK20iso + Sauna.
Vko 47. Kotimaan pitkä, Länsi-Suomi.

Prodeko

12.10. Maisteluilta
Rantsu on muutettu pubiksi, jossa sekä olut että siideri valikoima on varsin laaja.
14.10. Karvanoppa '05
Pissisten kalastelua tuunatuilla autoilla, kohteena Tikkurila.
15.10. Diskonttaus
Prodekon vuosijuhlia vietetään tänä vuonna Gardeniassa.
16.10. Silliaamiainen
Silliaamiainen klo 11 alkaen Rantasaunalla.

Puunjalostajakilta

12.10 Suomisitsit
Legendaariset Suomi-teemaiset sitsit Smökissä Vuorimiesten kanssa.
12.10 Kultainen Maila
Imatralla salibandyturnaus muita

puualan korkeakouluopiskelijoita vastaan.
15.10 Darmstadilaisten Suomen excursio
Saksalaiset paperitekniikan opiskelijat tulevat Espooseen. Iltapäivällä perinteisiä suomalaisia pelejä Alvarin aukiolla. Illalla sauna lämmin Gorsussa.
19.10 Botniasitsit.

Sähköinsinööriilta

13.10. BLUES-HIFK, Länsiauto Areena.
17.10. Toogasitsit, JMT3A.
18.10. Oikosulku, Fever.
25.10. ABB-excu, Pitäjänmäki.
25.10. Teatteri-excu, Studio Pasila.
29.10. AlumniWeekend, S-Osasto.
29.10. SyysLokajoulu, Suurjännitehalli.
<http://sik.tky.fi>

pHysistit ja aASit?

Lastenkutsut
13.10. Lapsenmielisille ja leikki-ikäisille kemistipHukseille tarjolla kakkua, karkkia ja kivaa OK20:ssä klo 18.00. Nelivedolla toheltaa myös pHysistit ja aASit.

Kaverisitsit
18.10. Klo 19.00 kemistit sitsaavat Smökissä kavereidensa kanssa. Sopiva määrä kavereita on 0-3. Jatkosauna järjestetään Gorsussa ja koko lystillä on hintaa 12 euroa.

YHDISTYKSET JA MUUT

AEGEE

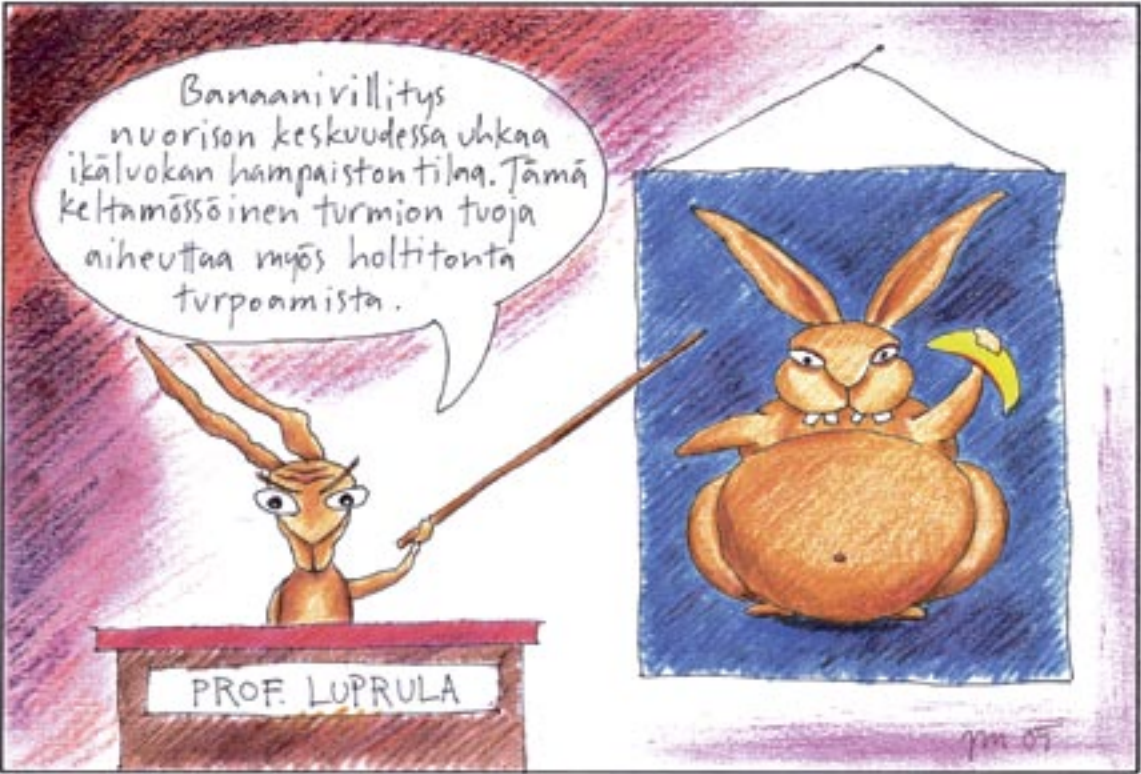
Syksyllä on luvassa mm. kulttuurivaihtoa Slovenian kanssa, mökkiviikonloppuja ja teemailtoja. Tulevaa toimintaa suunnitellaan keskiviikkoiltaisain Dommalla ja tämän jälkeen (klo.20.00) Bar Mendocinossa (Eerikink. 28). Tervetuloa!
27.10 Bowling evening.
12-13.11 Cottage weekend in Tuusula.
www.helisinki.fi/jarj/aegee

AIESEC HUT

AIESEC-seminaari pe-su 28-30.10.
ACCESS-seminaari paikallisjärjestöille pe-su 18-20.11.
Pikkujoulut torstaina 1.12.
Rantsulla
aiesec.tky.fi

DOE ry

ISMO JA RAUHA

Demoscene in Otaniemi excursio
DOE ry:n sääntömääräinen vuosikokous järjestetään torstaina 20.10.2005 Teknillisen korkeakoulun Tietotekniikan talolla (Konemiehentie 2) klo 16.00, mikä täten yhdistyksen jäsenille kokouskutsuna ilmoitettakoon. Kokouksessa käsitellään mm. hallituksen ja tilintarkastajan sekä tämän varamiehen valinta. Lisätietoja: hallituksen puheenjohtaja Esa Ojansivu, puh. 050 438 8869.

Metal Club Mökö

Pe 28.10. klo 19 saunailta, Heinävaara.
Pe 11.11. bändi- ja videoilta, Smökki.
Metelimusiikkia ja musavideoita screeniltä, livesoittoa tarjoavat Embreach ja Inferal. Jäsenille vapaa pääsy, omat eväät mukaan.
Pe 25.11. klo 19 saunailta ja vaalikokous, Heinävaara.
Pe 16.12. klo 19 saunailta, Gorsu.
mcmoka.fi/tapahtumat.html

Ristin kilta

Tapahtumat Otaniemen kappelilla klo 19, ellei toisin mainita:
Ke 12.10. Kappeli-ilta - Riitta-Maija Korhonen: Luuk. 16:1-8.
La 15.10. LTT:n syysseminaari, klo 9-15.30.
La 15.10. Fuksisuunnistus

satamakaupungissa.
Ti 18.10. Saunailta Hvittorpissa.
Ke 19.10. Teeilta.
International Bible Study at the Otaniemi Chapel on Mondays 6-8 pm. Laskupiiri keskiviikkoisin klo 16.
Tekniikkaa ja lähetystyötä: Ristin killan jaosto, Lähetyksen tekninen tuki, järjestää tekniikkaa, lähetystyötä ja kehitysmaita käsittelevän seminaarin la 15.10 klo 9-15.30 Otaniemen kappelilla, Jämeräntaival 8. Seminaarin ohjelma ja ilmoittautuminen osoitteessa: <http://ltt.heth.org/seminaarit/20051015/>. Tervetuloa mukaan! www.ristinkilta.fi

Teekkarispeksi

Pe 28.10. Rekrysauna, Rantsu klo 19.00.
Rentoa oleilua ja ensi kevään aktivoitumisen aloittamisen suunnittelun miettimistä niin vanhojen kuin uusien speksiläisten voimin. Jos speksin tekeminen kiinnostaa, saavu paikalle! Saunat ovat tietysti lämpimänä.
Ti 1.11. Elospeksin esitys, Polyteekkarimuseo (JMT3) klo 19.00.
Elospeksi keikkailee elokseen sitseillä, mutta nyt tarjoamme halukaille

mandooisuusden tuua katsomaan näytöstä Teekkarimuseolle!
Lippujen hinta on 2 euroa.
Lippuvauaukset ja lisätiedot Riitta Rasimukseta: rrasimus@cc.hut.fi, 040 729 6869.
To 3.11. Speksin leffailta, Kinopoli (OK20).
Leffailtaan on ilmoittautuminen, koska Kinopoliin mahtuu vain reilu 20 innokkainta katsojaa. Lisätietoa seuraa myöhemmin.
www.teekkarispekksi.fi

ILMOITUS

Saariston Liha

laajentaa

tuote-

valikoimaansa.

5 euroa / kpl

ILMOITUS

TUUKKA-NALLE

	ALVARI	DIPOLI/LAFKA	SERVIN MÖKKI	TUAS-TALO	TÄFFÄ
MA 17.10.	Meksikolaista naudanlihapataa(l, m, g), keitettyjä perunoita / basmatiriisiä Kana-palsternakkagratfiinia (vl), basmatiriisiä (l, m, g) Soija-kasvisnuudelit (vr, l, m) Mansikkariisiä	Chili con carne (l) Toscanalaista sienipastaa (vl) Kalakeittoa talontapaan (l, g) Hunajaista kalkkunasalaattia	Broilerkiusaus (vl, g) Kasvis-wrap (k, vl, pyydä l, g, ve) Jauheliha-wrap (vl, pyydä l, g) + Kebabpizza (kebabliha, paprika, sipuli, jalopeno) + Kasvispizza (paprika, sipuli, jalopeno)	Juustoiset broilerpuikot Soija-kasvisnuudelit Lihakeittoa Kinkku-ananaspizzaa Fetasalaattia A la carte: Paahdettua siikaa, sitruunakastike, tilliperunat	A la carte: Kanakori Pannupihvi, viherpippurikastike Kasvispihvit ja viherpippurikastike Kukkakaalikeitto
TI 18.10.	Jauhelihakastiketta (l, m), pastaa Kalacurry (vl), keitettyjä tilliperunoita / tilliriisiä Kasvislasagnea (vl) Uniomenat, vaniljakastiketta	Kalkkunaleike juustotäytteellä Kasvis-makaronilaatikka Espanjalaista talonpojan makkarakeittoa (vl) Tonnikala-katkarapusalaattia	+ Porsaanleike kermainen herkkusienikastike Kasviskroketit dipin kera (k, vl, pyydä l, ve) Kermainen kalkkunapata (vl) + Kinkku-tonnikalapizza + Kasvispizza (sipuli, kapris, herkkusieni)	Chili con carne, (jauheliha) riisiä Kasvislasagne Kirjohikeittoa Tonnikalawrap Broilersalaattia A la carte: Pippuripihvi, lohkoperunat	A la carte: Täffänleike Punaviinikukkoa (vl) Kasvisgratiinia Juuresosekeitto (vl, g)
KE 19.10.	Kirjohikeittoa (vl, g) Lasagne (vl) Kasviskroketit(l, m, g) valkosipulimajoneesia Pähkinävaahtoa	Lasagne (vl) Pinaattihukaisia juustokastikkeella (vl) Gulashikeittoa (l, g) Savulohisalaattia A la carte: Paistettua broileria hedelmäisellä kastikkeella	Uunibroileria dipin kera, kermaperunat (vl) Viherpihvi dipin kera (k, vl, pyydä ve), kermaperunat + Täytetty kalaleike dipin kera+ kermaperunat + Jauheliha-aurapizza + Kasvispizza (aura, aurinkokuivattu tomaatti, oliivi)	Kinkku-ananaspastaa Kookosetiä, perunaa Kesäkeittoa Uuniperuna, raejuusto-yrttitäyte Nizzalainen kasvisalaatti A la carte: Broilerin filettä feta-pinaattitäytteellä, riisi	A la carte: Grillipihvi Jauhelihakastike ja spagetti (l) Gorgonzolakastike ja spagetti (vl) Porkkanasekeittoa (vl, g)
TO 20.10.	Lihamureketta (l, m), basilikaperunoita (l, m, g), sinappirelish-kastiketta (vl, g) Kalkkuna-tomaattikastiketta (vr, l, m), riisiä Porkkana-perunacurrya (vl) Mangorahkaa	Grillattua tomaattikalaa hollandaisekastikkeella (vl) Pähkinäisiä nuudelikasviksia (l) Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla Kinkku-pastasalaattia	+ Tex mex -wokkia (l, g, tulinen) Hernekeittoa (l, g) pannukakun kera Kasvishernekeittoa (k, l, g, ve) pannukakun kera Kreikkalainen uunisei (vl, g) + Salami-herkkusienipizza + Kasvispizza	Kalkkuna-tomaattikastiketta, riisi Lindströminpihvi, perunat Hernekeittoa ja pannukakkua Herkkusieni-tofupizzaa Tonnikala-kookos-nuudelisalaattia A la carte: Lohta sinihomejuusto-ananaskuorrutuksella, perunat	A la carte: Lehtipihvi Jauhelihatortillat (vl) Kasvistortillat (vl) Lohilaatikka Kanakeittoa (l, g)
PE 21.10.	Tonnikala-kasviskastiketta (vl), pastaa Broilertortillat, riisiä Kesäkurpitsa-sienivuokaa, riisiä Raparperiikiisseliä	Riistakäristystä puolukkahillolla (l,g) Falafel kasvispyöryköitä (vl,g) Kesäkeittoa (vl) Nuudeli-katkarapusalaattia A la carte: Savustettua lohta	Jauhelihakastiketta (l, v) spagetin ja juustoraasteen kera Tulinen herkkusieni-aurajuustopataa (k, vl, pyydä vegaaniruoka) spagetin ja juustoraasteen kera Kalapuikot tartardipin kera (vl) + Kinkku-sipulipizza + Kasvipizza (feta, sipuli, paprika)	Tonnikala-kasviskastiketta, pastaa Porkkana-perunacurrya Sieniseljankaa Broilertortillat Kinkku-melonisalaattia A la carte: Porsaanfilettä, metsäsienikastiketta	Chicken Kiev ja mangokastiketta Sienicrepit Jauhelihakeittoa (l, g)
MA 24.10.	Kalamurekepihvit (l), sitruunakastiketta(vl) Nautapataa gruusialaisittain (vl, g), riisiä Auringonkukka-kasviswokkia (vr, l, g) Appelsiiniikiisseliä	Kreikkalaisia jauhelihapuikkoja Chedarjuusto-kasvispataa ja nachoja Parsakeittoa Broilersalaattia	+ Kirjolohta kasvispedillä (l, g) Juustoinen broilerpata (vl) Kasvisgratiinia (k, vl, pyydä ve) + Jauheliha-ananaspizza + Kasvispizza (ananas, herkkusieni, feta)	Naudanlihapataa gruusialaisittain, riisi Auringonkukka-kasviswokkia, nuudeleita Savukinkku-perunakeittoa Jauhelihapizzaa Broiler-pastasalaattia A la carte: Basilika-smetanalohtha, perunaa	A la carte: Porsaanlehtipihvi Jauhelihakebakot ja chilikastike (vl) Viherpihvit ja chilikastike Makkarakeitto (vl, g)
TI 25.10.	Makkara-perunapannua (l, g) muna Kanaviillokkia (vr, vl), riisiä Itämaista soija-papupataa (vr, l) Mustaherukkarahkaa	Gratinoitua uunikalaa Paistettua riisiä ja vihanneksia Minestronekeittoa Leipäjuustosalaattia	Kinkku-aurajuustopastaa (vl) Kasviscurrya (k, l, g, ve) + Pippuripihvi kermaisen pippurikastikkeen kera, lohkoperunat + Tonnikala-katkarapupizza + Kasvispizza (soija, paprika, oliivi)	Venäläiset kaalikääryleet, perunaa Makkarakastiketta, perunat Papu-kasviskeittoa Feta-kasviswrapit Savulohisalaattia A la carte: Sveitsinleike, juustoperunat	A la carte:Wienleike Broilerinugetit ja curryappelsiinkastike Kasviskroketit Lihakeitto (l, g)

DIPOLI BUFFET AVOINNA
LAUANTAINA 14.10.
KLO 11.30 - 15.00
Kalkkunapihvit variksen-
marjakastikkeella
Punajuurikroketteja

SERVIN MÖKIN AUKIOLOAJAT
MA - TO 10.30 - 15.30
PE 10.30 - 15.00
LA - SU 12.00 - 16.00

Smökki La 15.10

Nakit sinappikastikkeen ja lohkoperunoiden kera Unkarilainen kasvispata (k, l, g, ve, v) Kirjohihipihvit dipin kera (vl) + Jauheliha-herkkusienipizza + Kasvispizza (herkkusieni, oliivi, sipuli)

Smökki Su 16.10

Broilerpuikot salsan kera (l) Pinaattihukaiset puolukkasurvoksen kera (k, vl, pyydä vegaaniruoka) Katkarapupastaa (vl) + Salami-paprikapizza + Kasvispizza (3 juuston pizza: aura, cheddar, feta)

Smökki La 22.10

Chili Con Carne jauhelihasta (l, g) Vegetaristin risottoa (k, l, g, ve) Kalaburgerpihvit dipin kera (vl) + Salami-ananaspizza + Kasvipizza (ananas, cheddar, sipuli)

Smökki Su 23.10

Jauhelihipihvi rosepippurikastikkeen kera (vl, pyydä l) Lohi-herkkusienipastaa (vl) Parsakaali-juustomedaljongit dipin kera (k, pyydä vegaaniruoka) + Kana-fetapizza + Kasvispizza (herkkusieni, paprika, oliivi)

Sensuroitu verkosta mainosten suuren koon vuoksi.